

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
11 лютого 2013 р., понеділок**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

- Висока динаміка розвитку діалогу "Голос України"3**
Голова Верховної Ради України В.Рибак під час зустрічі з Надзвичайним і Повноважним Послом Азербайджанської Республіки в Україні Е.Мадатлі обговорив низку питань двосторонньої співпраці між Україною і Азербайджаном та її парламентського виміру — зокрема.
- Кнопіумні війни Віктор Трегубов, "Дзеркало тижня"3**
При цьому, виступаючи проти "сенсорної кнопки", ПР на словах обстоює необхідність персонального голосування. За словами В.Лук'янова, фракція "розробляє механізм позбавлення прогульників депутатських повноважень". Цікава ініціатива, яку практично неможливо реалізувати з погляду законодавства та Конституції. Крім того, складно уявити Лук'янова, який наполягає на відбиранні мандата та Іванющенко.
- Уполномочен отобразь Галина Корба, "КоммерсантЪ" (Україна)6**
Поводом послужил иск депутата Верховной Рады VI созыва Ю.Кармазина, который заявил о фальсификациях выборов в округах N11 (Винницкая область) и N71 (Закарпатская область). "Признать отсутствие у Домбровского Александра Сергеевича и Балогі Павла Ивановича статуса и полномочий народных депутатов. Признать невозможным достоверное установление результатов выборов 28 октября 2012 года в одномандатных округах N11 и N71", — говорится в резолютивной части решения.
- Доходы свели к минимуму Наталья Непряхина, "КоммерсантЪ" (Україна)8**
Прожиточный минимум, от которого зависят все основные социальные выплаты, предложено пересматривать каждые три года, а его размер индексировать на фактический уровень инфляции. Эти предложения депутатов фракции "Батьківщина" находят поддержку в Партии регионов, так как потребительский набор занижен на 30%.
- Олег Канивец: «Автор графы» Журнал "Власть денег"9**
Львовский миллионер О.Канивец, едва получив депутатский значок и войдя во фракцию "Батьківщини", инициировал не только введение новой графы, но и изменение слов национального гимна. Вернее, возвращение к аутентичному тексту. И пока националисты кусают локти из-за своей нерасторопности, Канивец обживает скромный рабочий кабинет в Киеве размером 3x4, в котором мы увидели абсолютно голые стены.
- Труба на двоих Олег Гавриш, "КоммерсантЪ" (Україна)13**
О том, что Россия и Украина приступили к переговорам о создании двустороннего газового консорциума, "Ъ" рассказал источник в российском "Газпроме". В украинском Минэнерго подтвердили, что этот вопрос обсуждался на прошлой неделе в ходе встречи вице-премьера Ю.Бойко и председателя правления "Газпрома" А.Миллера; на этой неделе обсуждение продолжится.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

Людмила Денисова: «На этой неделе "Батьківщина" будет ночевать в ВР» <i>Обозреватель</i>	15
--	-----------

Будет ли найдет компромиссный знаменатель в набившем оскомину вопросе персонального голосования? Ответ на этот и другие вопросы парламентской повестки "Обозреватель" искал вместе с экс-министром труда и соцполитики, народным депутатом ("Батьківщина") Л.Денисовой.

Роль і місія опозиційного тріумвірату на виборах 2015 року <i>Українська правда</i> ..	18
---	-----------

Сьогодні важливе інше – три опозиційні лідери намертво прикуті один до одного. Однак у кожного з членів тріумвірату душу рве комплекс Наполеона – той теж попервах, як консул Республіки, правив ще з двома консулами, прізвищ яких мало хто пам'ятає. Кожен з наших "Тріє царі" переконаний, що це він Наполеон, а два інші – це ті невідомі...

БЛОГИ

Анатолій Гриценко: До дискусій про освіту – Згуровський спровокував: <i>pravda.com.ua</i>	21
---	-----------

Ректор КПШ М.Згуровський пропонує відмовитися від дипломів державного зразка... Підтримую. Давно пора!"

Олег Ляшко: Ми врятували українське радіо <i>корреспондент.net</i>	21
---	-----------

Сьогодні під Кабміном Радикальна партія провела акцію на захист закритих безпідставно радіостанцій "Промінь", "Культура", "УР-1" та "УР-3".

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Цього тижня Верховна Рада мала дати старт новій сесії. Утім нічого, крім блокування, українці не дочекалися <i>УТ-1, Діловий світ. Тиждень</i>	22
---	-----------

Небезпечний феєрверк ICTV, Факти	23
---	-----------

За шість-сім років Україна вийде на індустріальні обсяги видобутку сланцевого газу <i>ТРК Ера, Ера бізнесу. Підсумки</i>	23
---	-----------

Рада впервые не смогла открыть сессию <i>Интер, Подробности недели</i>	24
---	-----------

Оппозиция блокирует президиум и трибуну, требуя персонального голосования <i>ТРК Украина, События недели</i>	27
---	-----------

"Ударівці", попри вихідні, продовжують утримувати трибуну Верховної Ради <i>5 канал, Час новин</i>	30
--	-----------

Епідемія ремонтів та перепланувань у Верховній Раді <i>5 канал, Час. Підсумки тижня</i>	30
--	-----------

Ростислав Павленко: «УДАР» хоче нормалізувати роботу парламенту <i>Радіо Ера-FM</i>	32
--	-----------

Олег Медунця «Ми змусимо Партію регіонів голосувати особисто» <i>Радіо Свобода, Суботнє інтерв'ю</i>	32
---	-----------

Висока динаміка розвитку діалогу
"Голос України"

Голова Верховної Ради України Володимир Рибак під час зустрічі з Надзвичайним і Повноважним Послом Азербайджанської Республіки в Україні Ейнуллою Мадатлі обговорив низку питань двосторонньої співпраці між Україною і Азербайджаном та її парламентського виміру — зокрема.

Голова Верховної Ради України зазначив, що Україна приділяє велику увагу розвитку відносин з Азербайджаном як у контексті існуючого формату взаємин, так і у площині наповнення конкретним змістом стратегічного партнерства Києва і Баку. За його словами, підтвердженням цього є висока динаміка розвитку українсько-азербайджанського діалогу у минулому році, у тому числі — на міжпарламентському рівні. Він також висловив упевненість, що офіційний візит Президента Азербайджану Ільхама Алієва та проведення в рамках цього візиту Четвертого засідання Ради Президентів України і Азербайджану стануть ключовими заходами 2013-го року.

Керівник українського парламенту наголосив на важливості ролі «груп дружби» у міжпарламентському співробітництві. При цьому він зазначив, що до складу такої української «групи дружби» увійшло 36 народних депутатів. На його переконання, двосторонні візити цих парламентських груп сприятимуть поглибленню діалогу між обома країнами.

Також, за словами

В. Рибак, для подальшого розвитку контактів між парламентаріями обох країн важливо використовувати багатосторонній формат, у тому числі в рамках парламентських асамблей, членами яких є Україна та Азербайджан. Він високо оцінив стабільні торгівельно-економічні відносини між країнами та зазначив, що Україна зацікавлена у продовженні роботи над пошуком нових шляхів подальшої активізації співробітництва.

Голова Верховної Ради України відзначив, що українсько-азербайджанське співробітництво активно розвивається не лише у політичній, торгово-економічній, а й у культурно-гуманітарній сфері, зокрема, у сфері науки та контактів між вищими навчальними закладами обох країн. У цьому контексті як приклад практичного співробітництва між Україною та Азербайджаном він назвав підготовку азербайджанських спеціалістів для космічної галузі на базі Національної академії авіації Азербайджанської Республіки за участю професорсько-викладацького складу Дніпропетровського національного університету ім. Олеса Гончара.

Своєю чергою, Надзвичайний і Повноважний Посол Азербайджанської Республіки передав вітання Голові Верховної Ради з нагоди його обрання на цю посаду від імені керівництва країни та запросив В. Рибак відвідати Азербайджан з офіційним візитом найближчим часом. На переконання Е. Мадатлі, двосторонні візити допоможуть поглибити взаємовідносини між обома країнами та інтенсивно розвивати співробітництво у різних сферах.

Відбулася також зустріч Голови Верховної Ради України В.Рибак з Надзвичайним і Повноважним Послом Республіки Молдова в Україні Іоном Стевіле.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=280159>

Кнопіумні війни

Віктор Трегубов, "Дзеркало тижня"

У попередньому номері ми писали, що в опозиції є два "коники", дві зручні теми для законного обурення, дві можливості вилізти на броньовик, не втрачаючи серйозного вигляду.

Це тема політ'язнів і тема персонального голосування. Про те, як опозиційні фракції експлуатують першу, ми вже розповідали. Настав час другої теми.

Нова сесія Верховної Ради так і не відкрилася в запланований термін — 5 лютого. З самого ранку вівторка трибуна була надійно заблокована представниками опозиції. На переговорах зі спікером лідери трьох опозиційних фракцій висунули умову допуску голови ВР до робочого місця: введення в дію системи "Рада-3", яка передбачає голосування з допомогою утримання сенсорної кнопки, що виключає можливість голосування "за того хлопця". У наступну ніч Рада була заблокована навіть уночі — "ударники" влаштували в парламенті блокпост зі зміною почесної варті кожні шість годин. На момент здачі матеріалу парламентська трибуна та спікерське місце усе ще були надійно окуповані опозицією...

Зрозуміло, за бажання більшість могла здолати опонентів масою — тим паче що в деякі дні біля трибуни залишалося зовсім мало блокувальників. Та навряд чи це було б вдалим рішенням. По-перше, як логічно зауважив керівник фракції ПР Олександр Єфремов, мало кому хотілося грати в царя гори з Віталієм Кличком. Той самий випадок, коли чисельна перевага ламається через небажання будь-кого з бійців опинитися в першому ряду. По-друге, на четвер було намічено візит єврокомісара Штефана Фюле з виступом його в парламенті, і "заплямовувати" цей візит синцями було б не зовсім коректно з погляду європейських цінностей і традицій. По-третє, зайняти трибуну з боєм корисно, коли є законопроект, який потрібно терміново перетворити на закон. Такого, схоже, не було. Лізти на Кличка з кулаками лише для того, щоб за годину знову піти з тієї самої трибуни без будь-яких серйозних результатів — нелогічно.

Тому контраргументом регіоналів стало звинувачення лідера опозиції Арсенія Яценюка у зловживаннях, допущених при впровадженні цієї самої кнопки п'ять років тому. А їхньою лінією захисту — вимога "доопрацювати" систему для голосування, сумнів щодо ефективності техніки, яка "відпрацювала свій строк" (хоча й жодного разу не використовувалася), а також пропозиція створити комісію для вирішення цього питання. При тому, що в Раді вже давно ходить приказка: хочеш поховати ініціативу — створи для неї робочу групу.

Нагадаємо, "Рада-3" — система для голосування, розроблена Інститутом проблем математики машин і систем Національної академії наук, була встановлена у приміщенні Верховної Ради під час перебування Арсенія Яценюка на посаді спікера в 2008 році. Нині регіонали стверджують, що її легко обдурити, — мовляв, досить здерти лакове покриття й підставити мобільний телефон. Що тут скажеш, відразу видно — люди розбиралися. Інша претензія регіоналів до опонентів: при встановленні системи були нецільовим чином, в обхід бюджетного комітету, розтрачено кілька мільйонів гривень. За твердженням представників більшості, загальна сума розтрат державних коштів із подачі Яценюка становила понад 8 млн грн. Як стверджує нардеп Владислав Лук'янов, саме це стало свого часу одним із приводів для відставки нинішнього глави фракції "Батьківщина" з поста спікера.

Зазначимо, що хоча під час перебування Яценюка керівником ВР йому справді ставили за провини нецільові розтрати коштів, це стосувалося, в основному, ремонтів у приміщеннях. Що ж до формальних причин відставки, то в 2008-му Арсенія Петровича справді зняли з посади з подачі Лук'янова. Однак сам депутат-регіонал в інтерв'ю "Інтерфакс-Україна" серед основних претензій до спікера називав не встановлення нової системи і навіть не розтрати, а "упереджене ведення засідань ВР, неможливість створити рівні можливості для участі в її роботі депутатів різних фракцій, емоційні оцінки виступів колег і одноособові внесення змін до "антикризового" закону".

При цьому, виступаючи проти "сенсорної кнопки", ПР на словах обстоює необхідність персонального голосування. За словами того ж таки Лук'янова, фракція "розробляє механізм позбавлення прогульників депутатських повноважень". Цікава ініціатива, яку практично неможливо реалізувати з погляду законодавства та Конституції. Крім того, складно уявити Лук'янова, який наполягає на відбиранні мандата та Іванющенка. Тож радикальна рацпропозиція — відмовка, не більше.

Кому вигідно

Чому боротьбу за персональне голосування слід вважати відносно вдалим ходом для опозиції? На це є чотири причини.

По-перше, персональне голосування — пряма вимога Конституції. Будь-який закон, ухвалений із порушенням цього принципу, потенційно можна анулювати через Конституційний суд.

По-друге, перед виборами свою відданість принципам особистого голосування декларували всі — навіть ті, хто їх багаторазово порушував. Обіцяли, що більше не будуть. Ось і попалися.

По-третє, ця вимога зрозуміла населенню країни, яке цілком її підтримує, що зафіксовано відповідними опитуваннями — так, нещодавнє дослідження Центру Разумкова показало, що особистого голосування від нардепів вимагають понад 90% українців. Народ і так не дуже любить своїх обранців, а вже коли їх на робочому місці не видно, і поготів засмучується.

По-четверте, в цій ситуації опозиція має шанси на перемогу. Система "Рада-3" вже встановлена і може бути запущена в будь-який момент, діло лише за доброю волею регіоналів — це загальновідомо. Регіоналам, звісно, хочеться опиратися (тим більше що вони взяли курс на придушення будь-якої ініціативи опозиції), але при цьому будь-яка протидія з їхнього боку видаватиметься дивною навіть в очах деяких їхніх прихильників. До того ж опозиція може в будь-який момент повернутися до блокування трибуни, і все почнеться з початку.

Та, пішовши на повідку в опозиції, ПР серйозно ризикує — постійно забезпечувати стовідсоткову явку ой як непросто. Тим паче що серед регіоналів чимало людей, які воліють бути в залі один раз, в день складання присяги. Необхідність ходити на кожне засідання не зруйнує більшості (на щастя для ПР, партнери з КПУ дисципліновано відвідують сесії), але може зробити її ще хиткішою. "Більшовикам" було б набагато зручніше, якби голосування проходило за старою "фортепіанною" схемою. Тому провладній фракції є за що боротися.

УДАРна Рада

Не всі опозиційні фракції використали нагоду показати себе однаково ефективно. Вигідніше за всіх виглядав УДАР. Схоже, його депутати врахували досвід "бенефісу" "Свободи" на першій сесії парламенту й творчо його доопрацювали. Рішення перед початком блокування вирізати своїх депутатів яскравим дрес-кодом виявилось блискучим в обох значеннях цього слова: будь-якому сторонньому глядачеві було зрозуміло, хто в ці дні був героєм.

Був шанс обернути ситуацію на свою й партійну користь і в Арсенія Яценюка. Його Яценюку подарували регіонали, коли зробили головним обвинуваченим, а його роль у встановленні системи "Рада-3" — основним об'єктом критики. Отут би Арсенію Петровичу ініціативу й перехопити, домовитися з ударівцями про позмінне чергування біля трибуни і гордо відбивати регіональні обвинувачення в розтратах. Але він цього робити не став.

Колись вашому покірному слугі один із доволі відомих у країні політтехнологів заявив таке: політик — це живе послання, живий образ. І майстерність піару — в умінні цей образ використати. З цього погляду спільна проблема обох лідерів опозиції полягає в тому, що, замість бути собою, Яценюк "косить" під Кличка, а Кличко — під Яценюка. Кожен з них, замість реалізувати власний затребуваний образ, влізає в образ опонента, всупереч логіці й здоровому глузду. Кличко намагається бути інтелігентним, акуратним, тонким, підкреслено чемно цідить кожну фразу. Яценюк намагається бути сильним, вольовим, небезпечним, відповідає різко, вставляє жаргонні слівця. При цьому Кличку образ япі-інтелектуала, а Яценюку образ доміантного самця підходять не більше, ніж коню будьонівка. І лише розчаровує їхніх же прихильників, які не отримують від Кличка належної сили, а від Яценюка — належної тонкості. Але ж саме за це вони заплатили своїми голосами.

Як на Віталієві Володимировичу позначається невідповідність образу — тема окремої розмови, а от Арсенія Петровича, схоже, змушує іноді чинити скоріше імпульсивно, ніж раціонально. Замість долучитися до ініціативи колег (навіть якщо розглядати їх як конкурентів

— замість того, щоб цю ініціативу перехопити), представники союдної фракції обмежилися спільними заявами. До фактичного бойкоту Ради бійці з "Батьківщини" долучалися мінімально, а дехто з тих, хто долучився щільніше, навіть мав неприємну розмову з керівництвом. У результаті біля трибуни — червоні сорочки УДАРу, біля трибуни Київради — прапори "Свободи", а "Батьківщина" була помітна, скоріше, на протокольних заходах. Безумовно, не можна заперечувати важливість переговорів із тим же Штефаном Фюле, але ж і у фракції 99 нардепів.

Можливість компромісу

Поки що позиції сторін залишаються незмінними. Регіонали вимагають відмовитися від системної кнопки, намагаючись стимулювати зговірливість Яценюка обвинуваченнями в корупції. Опозиція стоїть на своєму — тим більше що командує парадом у цей момент Кличко, явно готовий стерпіти будь-яке обвинувачення влади на адресу партнерів. Разом із тим, в особистих розмовах депутати-опозиціонери визнають, що постійна присутність у парламенті всіх депутатів трохи недоцільна: головна робота депутата — у комітетах. Проблема в тому, що електорат про це не знає і знати не хоче.

Є компромісні пропозиції, які передбачають запровадження сенсорної кнопки супроводити зниженням частоти засідань у Раді. Наприклад, до вівторка й четверга. Так, це буде лише чотири засідання на місяць, але, як запевняють депутати, цього має вистачити. Все одно адекватне обговорення в стінах нашого парламенту — скоріше, виняток, а традиційні "дні опозиції" по середах влада повністю ігнорує. Залишок часу можна було б присвятити комітетам, зустрічам із виборцями та іншим депутатським функціям.

"Можна відсіяти технічну нормотворчість, не характерну для парламентів світу, — пояснив нам свою версію оптимізації роботи парламенту экс-віце-спікер Ради Микола Томенко. — Є технічні речі, які у світі вирішуються виконавчою владою, постановами Кабміну або указами президента. Наприклад, нині парламент має затверджувати зміну назви відомства всередині міністерства — це абсурд. Можна розвантажити парламент від дрібниць. Разом із тим треба ліквідувати коротку процедуру для обговорення рішень щодо кадрових питань і законопроектів. Якщо ми запровадимо довгу процедуру, це дасть інший характер для обговорення законопроектів. При цьому ми як опозиція зможемо піти на поступки більшості в аспекті частоти сесій і голосування, за досвідом європейських парламентів. Наприклад, у вівторок і четвер ми працюємо повністю, з ранку до 14.00 обговорюємо законопроекти, а з 16.00 до 18.00 — ухвалюємо рішення. Середа — гадаю, так само можна розділити, ухвалюючи рішення, скажімо, з 12.30. П'ятниця — можна не ухвалювати рішень, оскільки специфіка п'ятниці — це контрольні функції парламенту, це година уряду й інших речей, що не вимагають голосування. Тим самим ми покажемо Партії регіонів: мовляв, ми розуміємо, що й опозиція не здатна забезпечити стовідсоткову відвідуваність щодня й щогодини. Очевидно, що в депутатів є й інша робота. ...Нині такі схеми не видаються надто прийнятними. Але пошук і знаходження компромісу не виглядають чимось неймовірним. Регіоналам рано чи пізно знадобиться інструмент для легалізації ініціатив Банкової, і коли питання постане гостро, вони будуть набагато менш делікатними. Розмови про готовність опозиції, на випадок чого, йти на дострокові парламентські вибори — тільки розмови. Бажання здобути символічну перемогу зрозуміле, але свою гнучкість непохитні борці з режимом демонстрували неодноразово — і після закінчення останньої виборчої кампанії, і в процесі обрання керівництва ВР...

<http://gazeta.dt.ua/internal/knopiumni-viyni.html>

Уполномочен отобрать

Галина Корба, "Коммерсантъ" (Україна)

Решение о лишении мандатов народных депутатов Высший административный суд огласил в пятницу. Поводом послужил иск депутата Верховной Рады VI созыва Юрия Кармазина, который заявил о фальсификациях выборов в округах N11 (Винницкая область) и N71 (Закарпатская область). "Признать отсутствие у Домбровского Александра Сергеевича и Балого Павла Ивановича статуса и полномочий народных депутатов. Признать невозможным

достоверное установление результатов выборов 28 октября 2012 года в одномандатных округах N11 и N71", — говорится в резолютивной части решения.

Следует отметить, что ст.81 Конституции содержит исчерпывающий перечень оснований для досрочного прекращения полномочий народного депутата: добровольное сложение полномочий; вступление в силу обвинительного приговора; признание судом недееспособным или без вести пропавшим; прекращение гражданства или выезд на постоянное место жительства за границу; смерть.

В партии "Единый центр" расценивают решение ВАС как "противоправное, антиконституционное и незаконное". "Мой вывод — решение ВАС принято лично президентом Виктором Януковичем. Поэтому говорить о независимой судебной ветви власти можно только в прошедшем времени", — заявил брат Павла Балого народный депутат Виктор Балого (внефракционный).

Адвокаты Павла Балого отметили значительные нарушения в ходе рассмотрения иска. "В Кодексе административного судопроизводства установлены сроки, на протяжении которых можно оспаривать те или иные решения — это пять дней. Предельным сроком обращения в суд было 27 ноября 2012 года. Не может быть каких-либо обстоятельств, при которых этот срок мог быть продлен", — заявил адвокат депутата Роман Поворозник.

Пресс-секретарь Юрия Кармазина Алексей Оскер сообщил, что сроки приема иска были продлены в связи с расследованием милицией фактов фальсификации выборов. "Мы обратились сразу после выборов, но почему-то расследование шло очень долго, а в суд мы пришли, как только собрали все доказательства", — заявил Алексей Оскер. По его словам, господин Кармазин планирует в ближайшее время оспорить результаты выборов в 59-м округе Донецкой области, где победил Александр Васильев (Партия регионов). Следует отметить, что Кармазин не участвовал в парламентских выборах — Центризбирком отказал ему в регистрации кандидатом в народные депутаты в связи с тем, что он подал документы о выдвижении в двух округах одновременно — N151 (Полтавская область) и N179 (Харьковская область).

Высший административный суд своим решением обязал ЦИК провести повторные выборы в указанных округах. Однако как это осуществить, в комиссии пока не знают. Согласно закону "О выборах народных депутатов", повторные выборы назначаются в одномандатном округе в случае признания выборов депутатов несостоявшимися или если лицо после избрания не получило депутатский мандат. "Я не вижу никаких оснований для назначения как повторных, так и промежуточных выборов ни в округе N71, ни в округе N11. Это судебное решение вызывает у меня много вопросов, на него должны обратить пристальное внимание в Высшем совете юстиции", — заявил заместитель главы ЦИК Андрей Магера. — Уже прошли все мыслимые и немыслимые сроки со дня голосования. На каком основании суд принимает к производству такое дело и выносит решение, мне неизвестно. Подобные решения находятся за рамками права и Конституции". Магера сообщил, что в ЦИК определятся с дальнейшими действиями на этой неделе, после того как получат полный текст решения суда.

Судьи Конституционного суда в отставке называют решение ВАС спорным, хотя признают, что нужно учесть мотивацию судей. "Я не вижу причин для пересмотра решения Центризбиркома о выдаче депутатских мандатов. Можно не применять сроки давности, если есть откровенные фальсификации, но это должно быть что-то чрезвычайное. Следует дождаться мотивировочной части, но я не думаю, что она будет убедительной", — заявил Николай Козюбра (судья Конституционного суда в 1996-2003 годах). При этом он предупредил, что такое решение ВАС создает опасный прецедент. "Последствия могут быть непредсказуемыми. Оппозиция правильно делает, что боится. Это действительно может быть опасный прецедент, который позволит пересматривать все депутатские мандаты, прежде всего доставшиеся оппозиции", — считает Козюбра.

<http://www.kommersant.ua/doc/2124812>

Доходы свели к минимуму

Наталья Непряхина, "Коммерсантъ" (Украина)

Прожиточный минимум, от которого зависят все основные социальные выплаты, предложено пересматривать каждые три года, а его размер индексировать на фактический уровень инфляции. Эти предложения депутатов фракции "Батькивщина" находят поддержку в Партии регионов, так как потребительский набор занижен на 30%. Но реальность выполнения инициативы будет зависеть от наличия свободных средств в госбюджете.

Прожиточный минимум формируется на основе потребительской корзины (минимальный набор продуктов питания, непродовольственных товаров, услуг для основных социальных и демографических групп населения), которая должна пересматриваться не реже чем раз в пять лет. Но этого не происходило уже 12 лет. Поэтому народные депутаты от "Батькивщины" в пятницу подали в парламент законопроект N2250, рекомендующий пересмотреть порядок формирования прожиточного минимума.

Авторы документа предлагают обязательное изменение минимального потребительского набора каждые три года, поскольку сейчас набор для "элементарного выживания" не включает, например, расходы на образование и оздоровление. "Если закон будет принят, мы предложим участие парламента в формировании потребительской корзины",— сказал народный депутат Павел Петренко. По словам ведущего научного сотрудника Института демографии и социальных исследований НАНУ Лидии Ткаченко, есть разные подходы к формированию корзины: можно, например, учитывать только продукты питания и лекарства или же заложить расходы на покупку квартиры. "Но пенсионеры у нас в основном обеспечены жильем, поэтому для них это учитывать не нужно. Но тогда разница в показателях для трудоспособного и нетрудоспособного населения может быть значительной",— добавляет госпожа Ткаченко.

Одновременно законопроект предлагает увеличивать ПМ, если инфляция превысит заложенный в бюджете показатель более чем на 1 процентный пункт. В этом случае в Министерстве социальной политики должны предложить внести поправки в бюджет для коррекции социальных стандартов в соответствии с фактическим ростом цен. Индексация социального показателя планируется и сейчас, но в текущем году вместо четырех-пяти раз ПМ вырастет лишь дважды (+4,8%) — существенно всего в декабре (до 1218 грн). "Украинцы будут беднеть, так как инфляция в течение года может меняться. Поэтому мы хотим, чтобы правительство корректировало стандарты и увеличивало их",— поясняет господин Петренко.

Заместитель председателя Федерации профсоюзов Украины Григорий Осовой отмечает, что каждый месяц менять прожиточный минимум, от которого зависят минимальные зарплаты, пенсии и соцвыплаты, тяжело и технически, и финансово. "Логика в предложении есть, так как, например, в прошлом году была дефляция, и вроде бы индексировать нечего, но колебания по месяцам были",— говорит господин Осовой. Но если социальные стандарты будут расти очень быстро, они могут раскрутить "инфляционную спираль", как это было в 2008 году, когда инфляция достигла 22,3%, отмечает Лидия Ткаченко. "У государства до конца нет понимания, что такое прожиточный минимум. То ли это граница выживания, то ли нормальные стандарты жизни. Если второе, то нужно считать, сколько бюджет может обеспечить. Ведь если принимать завышенные показатели, то не факт, что Кабмин сможет их выплатить",— говорит эксперт.

Даже сейчас, по расчетам Минсоцполитики, фактический размер ПМ в ценах декабря превышал утвержденный в бюджете для трудоспособных на 43 грн (1177 грн), для детей в возрасте до шести лет — 92 грн (1053 грн). Павел Петренко уверен, что законопроект поддержат, так как все прошедшие в парламент политические силы в предвыборных программах обещали обеспечить повышение соцстандартов. "Целесообразно пересматривать корзину, так как она занижена на 30%,— подтверждает заместитель главы парламентского комитета по вопросам социальной политики и труда Александр Стоян (Партия регионов).— Были такие попытки и в 2005, и в 2012 году, профсоюзы вели переговоры с правительством".

<http://www.kommersant.ua/doc/2124717>

Олег Канивец: «Автор графы»
Журнал "Власть денег"

Сквозь огонь, воду и медные трубы прошел в Верховную Раду львовский миллионер Олег Канивец. На его пути в парламент были исключение из "Батькивщины", нешуточные войны с соратниками по партии и противостояние в округе с бывшим шефом. Правда, в здании под куполом политик со всеми помирился и жаждет новых баталий. Первые же законопроекты Канивца вызвали неоднозначную реакцию его коллег из "Свободы".

Когда набирающиеся опыта политики из партии "Свобода" после громких дискуссий наконец-то взялись за разработку законопроекта о графе "национальность" в паспортах, выяснилось, что их уже опередили. Львовский миллионер Олег Канивец, едва получив депутатский значок и войдя во фракцию "Батькивщины", инициировал не только введение новой графы, но и изменение слов национального гимна. Вернее, возвращение к аутентичному тексту. И пока националисты кусают локти из-за своей нерасторопности, Канивец обживает скромный рабочий кабинет в Киеве размером 3x4, в котором мы увидели абсолютно голые стены.

Нардеп с улыбкой оправдывается, мол, уже запланировал повесить над столом большую фотографию с изображением всего депутатского корпуса, а также портрет... президента Виктора Януковича. Несвойственную оппозиционерам лояльность по отношению к главе государства объясняет "миролюбием и умением прощать".

Во время избирательной гонки в парламент Олег Канивец, баллотировавшийся по мажоритарному округу во Львовской области, успел простить не одного своего оппонента. Резонансные конфликты у него были с одним из самых влиятельных и богатых галичан, президентом футбольного клуба "Карпаты" Петром Дыминским, железнодорожными братьями-миллиардерами Богданом и Ярославом Дубневичами, а также экс-главой львовской "Батькивщины" Иваном Деньковичем.

Ну а в избирательном округе самым главным соперником Канивца был его бывший шеф, экс-посол Украины в Канаде Игорь Осташ. Ведь ранее в трех парламентских кампаниях Канивец возглавлял избирательный штаб Осташа. Теперь же ученик уверенно оставил учителя позади. Осташ занял лишь пятое место. А Канивец готовится к переговорам со "свободовцами" по поводу своего законопроекта о графе "национальность" в паспортах.

"Свобода" еще не высказывала претензий, что депутат от "Батькивщины" подает законопроекты, которые обещали националисты?"

— Открыто, конечно, не было никаких претензий. Да, безусловно, пункт о графе "национальность" присутствует в программе партии "Свобода", но я также много раз заявлял о том, что разделяю эти положения их программы. Кстати, на выборах в округе "Свобода" меня поддерживала. Ей, вероятно, импонировало то, что я, выдвигенец от более либеральной "Батькивщины", все же придерживаюсь правоцентристских взглядов.

В принципе, нам без "Свободы" в парламенте было бы сложнее, мы рассчитывали получить большинство в Раде, хотя и не удалось набрать нужное количество штыков. Но, по крайней мере, "Свобода" в Раде играет роль "щуки в пруду". Так что в этом плане мы нашли общий язык. Если законопроект "Свободы" о графе "национальность" будет лучше, вокруг него объединится депутатский корпус, то я соглашусь на их инициативу.

Почему бы сразу не согласовать законопроект со "Свободой"?

— Давайте говорить откровенно: в нашем округе "Свобода" победила, а "Батькивщина" взяла второе место. То есть электорат настроен национал-патриотично. Это край, который подарил украинской нации Бандеру и многих других героев УПА. И потому, ясное дело, я пообещал своему избирателю подать одним из первых законопроект о внесении графы "национальность" в паспорт и должен это выполнить.

Мы живем в мононациональном государстве, где украинцев большинство — более 78%. Нас более двух третей, поэтому по международным критериям Украина мононациональная страна. Хочу, чтобы национальность моих детей была отражена в паспорте.

Учитываете ли вы риск, что подобные инициативы могут осложнить сближение Украины с Евросоюзом, который очень болезненно реагирует на подобные идеи?

— Мы очень часто говорим про "европейские ценности", что мы "идем в Европу". А все ли европейские ценности нам подходят? Подходит ли нам суррогатное материнство? Подходит ли нам то, что в одних европейских странах культивируются легкие наркотики, а в других — разрешены однополые браки и усыновление детей гомосексуалистами? Нужно помнить, что мы еще и нация глубоко христианская, моральная нация.

Я убежден, что далеко не все люди в Украине разделяют все так называемые европейские ценности. Да, они говорят: "мы защищаем однополые браки, сексуальные меньшинства, потому что Европа культивирует верховенство права". То есть у одного человека есть право такого самоопределения, а мы, другие, не имеем права ущемлять его в этом самоопределении. Так почему, по тому же принципу, мы не можем иметь права на национальное самоопределение?

Вопрос еще и в своевременности, актуальности таких идей. В самой бедной стране Европы депутаты спорят не о путях выхода из экономического кризиса, а о способах голосования, языке выступлений, местах расположения фракций в зале, а теперь вот и графе "национальность" или словах гимна. Вы вот вошли в парламентский комитет по вопросам бюджета, но начали свою работу совсем не с социальных инициатив. Неужели совсем нет идей?

— Конечно, есть. У меня достаточно идей в бюджетном направлении. К примеру, я сознательно буду стремиться в подкомитет по местным бюджетам, чтобы добиваться финансовой справедливости в отношении регионов. Вот, к примеру, данные по 2012 году: субвенция на социально-экономическое развитие территорий по всей Украине составила около 2 млрд грн., из которых Львовская область не получила вообще ничего.

В то же время на Днепропетровскую область ушло 300 млн грн., на Одесскую — 180 млн, на Донецкую — почти полмиллиарда. В первую очередь нужно инициировать законопроект, который бы все это выравнял. Не должно быть так, что Восток профинансирован, а Запад ущемлен, и наоборот. Конечно, нужно поднимать экономику, бороться с коррупцией и преступностью. Это все бесспорно.

Но между кем должна вестись дискуссия — между "гражданами мира", между бездомными или все-таки между украинцами? Верно — украинцами. А теперь, если мы все граждане Украины, то почему тогда возникают вопросы о том, что украинский язык не должен быть ведущим, доминирующим? Я не против русского языка, знаю его и общаюсь на русском со многими. Я уважительно отношусь к россиянам, евреям, грузинам, армянам, крымским татарам. Но должен быть и здоровый национализм: уважать другие нации, но в то же время уважать и себя как представителя своей нации.

Минеральный строитель

В бизнесе, как и в политике, Олег Канивец любит рисковать и действовать на опережение. К примеру, развивать строительный бизнес он начал в самый разгар кризиса, а в энергетику пошел, не имея в этой сфере никакого опыта. Безбедно жить политику позволяет лесопильный бизнес и компания по разливу минеральной воды "Трускавецкая классическая". Бютовец признается, что столь разные направления инвестиций избрал для диверсификации рисков. Этому его научил все тот же кризис 2008 года.

Канивец отмечает, что нынче самые трудные времена переживает его строительная компания "Укртехностройинвест" — заказы для нее приходится искать за рубежом. В приоритете — страны Ближнего Востока.

После вашего перехода в политику кто будет заниматься бизнесом?

— По-разному, одни направления будут курировать члены семьи, а другие — топ-менеджмент. В семье делами в основном занимаются мой зять и дочери. Корпоративные права в бизнесе по совместному разливу минеральной воды "Трускавецкая классическая" и строительной компании я переписал на фирму, которая будет вести их дела.

Правда ли, что вы до сих пор являетесь партнерами по бизнесу с недавним соперником на выборах Игорем Остахом?

— Супруга Игоря Остаха — соучредитель компании по выпуску воды.

Разнообразие ваших бизнес-активов не мешает эффективному управлению?

— Нет, этому научил кризис. Например, строительную компанию я начал создавать в самый его разгар. Если хочешь быть первым после кризиса, начинать нужно во время него. Но, к сожалению, кризис затянулся, дефицит оборотных средств не дает возможности развиваться. Мы ищем способы реализации за пределами рынка Украины, в одной из арабских стран. Именно там сейчас мы вместе с еще одной компанией пытаемся получить заказы на строительство жилых и офисных помещений.

Какое из направлений бизнеса сегодня у вас самое прибыльное?

— Я считаю самым прибыльным бизнесом воду. Но не сбрасываю со счетов строительство, если мы сумеем побороться за контракты на Ближнем Востоке.

Огласите весь список, пожалуйста!

Один из наименее приятных эпизодов, о которых Канивец не очень любит вспоминать, связан с его экс-соратником по партии "Батькивщина" Иваном Деньковичем. История взаимоотношений львовских политиков началась еще в 2005 году, когда Денькович посоветовал Канивцу (на то время члену "Нашей Украины") встретиться с Юлией Тимошенко.

Экс-премьер предложила ему создать фракцию "Батькивщины" в Львовском облсовете, пообещав при этом пост заместителя главы. Канивец согласился. Однако уже через некоторое время его при участии Деньковича исключили из партии якобы за вымогательство денег у местных бизнесменов. Канивец отмечает, что история выглядела несколько иначе: "Деньковичу сказали, что я хочу занять его место, стану председателем областной организации, и в Верховную Раду попадет не он, а я. Иван Васильевич, к сожалению, в это поверил, и меня исключили партии".

Однако на этом "дружба" политиков не закончилась. Через 3 года после конфликта Денькович, будучи уже нардепом от БЮТ, нашел Канивца, который на то время уже перебрался в Киев.

"Он попросил прощения за все, мы возобновили контакты". Денькович сразу же предложил товарищу третье место в списке в Львовский областной совет. Однако, как позже выяснилось, Денькович сотрудничал с Партией регионов, а список составлял вопреки воле Тимошенко, которая уже согласовала список кандидатов в облсовет с другим лидером — Романом Ильком. В итоге раскольника рассекретили, а Канивец у многих в памяти остался третьим номером в "списке Деньковича".

Ваш соратник по фракции "Батькивщина" Анатолий Гриценко как-то заявил, что в его политической силе должны быть люди с кристально чистой репутацией. Вы считаете себя таким человеком?

— Безгрешных людей не бывает. Не ошибается тот, кто ничего не делает. Себя я не считаю кристально честным политиком. Я придерживаюсь определенных принципов, которые помогают мне идти по жизни.

Многим вы запомнились как третий номер в скандальном "списке Ивана Деньковича". Почему согласились туда войти, зная о репутации его составителя?

— Откровенно говоря, у Деньковича начались проблемы, когда его карточка не проголосовала за премьера Тимошенко. После этого его стали преследовать в "Батькивщине", сняли с поста руководителя областной организации. Всячески способствовали этому известные в области братья бизнесмены (речь идет о братьях Дубневичах — прим. "ВД"), которые ранее поспособствовали моему исключению из "Батькивщины". В конце концов они победили и поставили вместо Деньковича своего ставленника Илька.

Когда начинались местные выборы в начале осени 2010 года, печать была у Деньковича, он еще был де-юре председателем областной организации, но де-факто им был Ильк. Потому случился раскол и на выборы были поданы два списка. Власти было выгодно продвигать

Деньковича, чтобы занизить рейтинг "Батькивщины". Денькович мне предложил за три дня до окончания формирования списка войти в его состав, мол, таким образом, передо мной реабилитируются за ранее незаслуженное исключение из партии.

Я считаю, что допустил ошибку, согласившись на это. Мое присутствие в этом списке, конечно, бросает на мою репутацию определенную тень. Я признаю, что тот мой шаг был необдуманным. Однако на то время Денькович не был "тушкой".

Ранее Денькович утверждал, что вы выбирали себе "жертв" из числа депутатов Львовского областного совета и предлагали им вхождение в избирательные списки "Батькивщины" за \$100 тысяч. Это правда?

— Нет. Все это мы уже прошли с Иваном, и он за это извинился. Просто у меня были беседы с несколькими бизнесменами, которые были готовы спонсировать партию. Но в те времена, в 2006 году, \$100 тысяч для Львовского облсовета были заоблачными деньгами. Тогда, потратив \$10-20 тысяч на избирательную кампанию, можно было гарантированно стать депутатом. Поэтому цифра \$100 тысяч просто взята "с потолка".

Я вел переговоры не с одним человеком, люди приходили ко мне сами. Например, по этому поводу у меня возник серьезный конфликт с депутатом Евгением Бубой (владелец пекарен и сети АЗС во Львовской области). Он очень хотел войти в список "Батькивщины" на новых выборах. Я был против этого, и мы даже вели по этому поводу жаркие споры с Петром Дыминским, владельцем футбольного клуба "Карпаты".

Он буквально кричал на меня, мол, что я себе позволяю и почему не пускаю в "Батькивщину" такого уважаемого человека, как Евгений Буба. Я говорил и с Бубой, объяснял ему: "Евгений, ты же был во фракции эсдеков "Социальная справедливость". Чтобы перейти во фракцию "Батькивщины", нужно сделать несколько шагов. В частности, публично признать, что ошибался. Или был там по принуждению". Я ему предлагал все это растянуть на полгода. Он отказался и начал против меня войну компроматов.

Денькович и ваши оппоненты также обвиняли вас в финансовых махинациях на посту главы комиссии по приватизации при облсовете. Эти факты имели место?

— Мои оппоненты искали повод для моего исключения из партии. Финансовые махинации могут быть только там, где ты хоть как-то касаешься финансов. В партии я не имел отношения к ним. Это абсурд. Меня обвиняли в том, что я пытался кого-то протолкнуть в список, требуя за это деньги.

Но так можно сказать про кого угодно. Никаких доказательств просто не было. А вот слухи относительно комиссии, которую я возглавлял, муссировались очень долго — всю каденцию. Речь шла о приватизации ресторана "Фестивальный" и других объектов, кинотеатров. Но и эти обвинения высосаны из пальца.

В ходе избирательной кампании в парламент активно распространялась информация о вашем соглашении с Администрацией Президента о сотрудничестве. Правда ли это, и кто распространял эту информацию?

— С уверенностью могу сказать, что за всем этим стоял Виктор Швец (депутат Верховной Рады, фракция "Батькивщина" — прим. "ВД"). Это был его почерк. Поэтому у меня к нему очень серьезные претензии. Понятное дело, мы с ним состоим в одной политической силе, в одной фракции, но я в своих требованиях к руководству фракции буду категоричен — этот человек должен быть удален с территории моего округа. И я вообще советую убрать его со Львовщины, поскольку он только вредит. За руку я его не поймал, распространял эти листовки кандидат от "УДАРа" (Андрей Кит), в частности его штабисты. Но, слава Богу, избиратели у нас умные, они разобрались в этом вопросе.

Клуб семейного досуга

Олег Канивец — отец пятерых детей, а потому досуг он проводит с семьей. Нардеп признается, что дома из серьезного политика в костюме и галстук легко трансформируется в актера, режиссера, строителя — любое амплуа для него посилено с детворой.

Старшим детям Канивец дает полную свободу. К примеру, не препятствовал старшему сыну, когда он решил променять киевский уютный дом на университетское общежитие. А вот старшей дочерью он особенно гордится, ведь она пошла по стопам отца — в политику.

Как вы с детьми проводите время?

— Я люблю читать и заставляю это делать детей. Хоть они и маленькие, но пусть читают свои книжечки. Жена не отводит их в детский сад на весь день. Сейчас есть возможность отвести ребенка туда на час-два, на занятия в кружках рисования, пения, танцев, иностранного языка или еще чего-то. И я дорожу тем временем, которое могу провести дома, когда могу поиграть с малышкой. Мы и строим что-то, и просто балуемся, можем и спектакль какой-то разыграть. Мы часто ходим в лес, в горы. Места у нас благодатные и не воспользоваться возможностью подышать свежим воздухом и активно отдохнуть было бы грешно.

Двое детей у вас взрослые. Находите с ними понимание?

— Мы живем в эпоху коммуникаций, поэтому общаться мы можем буквально ежечасно. Моя старшая дочь замужем. Работает секретарем и депутатом Стрыйского горсовета. Младшая закончила вуз, сейчас в Стрые ищет работу. Там же она и живет.

А сын учится в Киеве на втором курсе в Киевском национальном экономическом университете. Полтора года жил у нас, теперь хочет независимости, планирует переехать в общежитие. Я сказал, что он сможет это сделать после того, как минимум год поживет у меня, чтобы полностью освоиться в городе.

То есть вы не возражаете против того, чтобы он поменял уют киевского дома на общежитие?

— Не возражаю. Чем раньше он станет самостоятельным, тем раньше добьется чего-то в жизни.

Старшая дочь по вашему примеру избрала политику?

— Она любит публичность, общественную деятельность. Ей это нравится, и ей это подходит. Я вижу, что мои гены в ней взяли верх, рад ее успехам.

Старший сын не планирует попробовать себя в политике?

— Возможно. Мы с ним все обсуждаем, и я вижу, что ему это интересно. Думаю, рано или поздно он тоже состоится как публичная персона. В какой ипостаси — увидим, поскольку быть руководителем какого-то предприятия или серьезного учреждения — это тоже публичность.

Перспективы

Оппозиционный статус народного депутата Олега Канивца однозначно указывает на слабую перспективу его инициатив относительно графы "национальность" и слов национального гимна. Впрочем, нардеп наверняка сможет правильно объяснить это своим избирателям. А вот уступки провластных фракций в дискуссии о сбалансировании бюджетных потоков в пользу западных областей страны вполне возможны. Правда, о соответствующем законопроекте пока ничего не слышно.

В бизнесе перспективы Олега Канивца более оптимистичны. Разлив минеральной воды обеспечивает ему финансовую независимость, а строительный бизнес — вдохновение для поиска заказов на внешних рынках. Однако судьба основных активов депутата зависит от лояльности властей, так что весьма вероятно, что после очередного резонансного голосования в Раде его бизнес может оказаться под угрозой.

http://www.depo.ua/ru/vlast-deneg/2013_arhiv-nomerov-vd/fevral_vd2013/6-377/98298.htm

Труба на двоих

Олег Гавриш, "КоммерсантЪ" (Украина)

О том, что Россия и Украина приступили к переговорам о создании двустороннего газового консорциума, "Ъ" рассказал источник в российском "Газпроме". В украинском Минэнерго подтвердили, что этот вопрос обсуждался на прошлой неделе в ходе встречи вице-

Інформаційне управління Апарату Верховної Ради України

премьера Юрия Бойко и председателя правления "Газпрома" Алексея Миллера; на этой неделе обсуждение продолжится.

По словам собеседника "Ъ" в "Газпроме", Украина потребовала от монополии, чтобы будущий консорциум был создан на паритетных началах и не владел, а лишь управлял ГТС: "Нам сказали, что в договоре должен быть зафиксирован принцип, по которому мы должны транспортировать не менее 60 млрд кубометров газа в год и гарантированно оплатить услуги по транзиту на сумму \$2,2 млрд". Источник отметил, что стороны пока обсуждают, будет ли применяться принцип ship-or-pay (поставляй или плати), а также возможный отказ украинской стороны от принципа равного доступа к ГТС, заложенного в ее соглашении с Энергетическим сообществом. Россия настаивает, что решать, как и чей газ будет прокачиваться, следует будущему консорциуму. Цена газа для Украины при этом должна быть снижена до \$280 за тысячу кубометров. "Вопрос об интеграции Украины в Таможенный союз как средстве снижения цены газа уже не стоит", — уверяет собеседник "Ъ".

Официально стороны не комментируют переговоры. Но источник "Ъ" в Минэнерго объяснил, что Украина вынуждена пойти на создание консорциума без участия европейской стороны. Это вызвано тем, что в Европейском банке реконструкции и развития (ЕБРР) ужесточили условия выдачи кредита на модернизацию ГТС. Напомним, в 2009 году Украина, Еврокомиссия, ЕБРР, Европейский инвестиционный банк (ЕИБ) и Всемирный банк подписали соглашение о возможности многостороннего финансирования модернизации. Общий объем программы оценивался в \$5 млрд, причем первые \$300 млн пообещали выделить ЕБРР и ЕИБ. Ранее в ЕБРР неоднократно подчеркивали, что готовы финансировать модернизацию ГТС только при условии проведения масштабных реформ в энергетическом секторе.

В распоряжении "Ъ" оказались направленные ЕБРР 19 января в адрес Минэнерго условия предоставления финансирования. В документе указывается, что для выделения кредита в \$308 млн необходимо подписание правительством Украины соглашения о проведении многолетней программы реформ, согласованной с Еврокомиссией и международными финансовыми организациями, а также возобновление сотрудничества с Международным валютным фондом. Необходимо также выделить заемщика — "Укртрансгаз" — из состава НАК "Нафтогаз Украины", принять Кодекс газовых сетей, в котором будет зафиксирован принцип равного доступа к ГТС, соответствующий директиве Евросоюза 2003/55/ЕС и регламенту ЕС N1775/2005. В кодексе нужно прописать механизм установления недискриминационных тарифов на использование ГТС. Кроме того, ЕБРР требует принять закон о Нацкомиссии по регулированию энергорынка и согласовать с МВФ тарифы на природный газ и центральное теплоснабжение.

В ЕБРР документ не комментируют, ссылаясь на его конфиденциальность. Источник "Ъ" в Минэнерго отмечает, что требований относительно возобновления сотрудничества с МВФ, как и о принятии Кодекса газовых сетей, ранее не было: "Каждый раз возникают все новые и новые условия, и Украина расценивает это как стремление задержать выдачу кредита. Он также отмечает возникновение трудностей с поставками газа из Европы: "На переговорах с Еврокомиссией мы не можем добиться элементарных вещей — чтобы нас, как членов Энергетического сообщества, защитили от обходных российских газопроводов, чтобы Словакию элементарно убедили выполнять в отношении нас правила самого же ЕС и разрешить реверсную прокачку газа". По его словам, после введения South Stream возможные потери Украины в транзите могут составить 35-45 млрд кубометров газа в год.

Напомним, на прошлой неделе президент Виктор Янукович раскритиковал ЭС за отсутствие содействия Украине. "Когда Россия выставила нам счет на \$7 млрд — это штрафные санкции, — мы надеялись, что получим комментарии по этому поводу со стороны Энергетического сообщества", — заявил Янукович. По его словам, ответа на соответствующий запрос не поступило. Президент также отметил, что Украина неоднократно направляла письма в ЭС по поводу газовых отношений с Россией. "Мы ни разу не получили ни одного ответа на эти вопросы. Мы считаем, что это проблема", — сказал Виктор Янукович.

Эксперты считают, что двусторонний консорциум невыгоден Украине. "Сегодня в контракте с российской монополией указано, что они будут транспортировать через

территорию Украины 110 млрд кубометров газа в год. И "Газпром" его не выполняет. Если в новом контракте все будет по-прежнему, то это все равно, что на заборе написать", — говорит директор энергетических программ центра "Номос" Михаил Гончар. Он отмечает, что может не помочь и принцип ship-or-pay: "Например, в контракте с Белоруссией на транспортировку венесуэльской нефти мы учли принцип ship-or-pay, но он не работает. Ни одной тонны нефти не прокачано, денег не получено".

Президент киевского международного энергетического клуба Q-club Александр Тодийчук подчеркивает, что если свободный доступ к трубопроводной системе будет отменен, то это остановит реализацию проектов по добыче сланцевого газа с Shell и Chevron. "Этим компаниям в любой момент могут отказать в транспортировке их газа как по территории Украины, так и на экспорт. А это значит, что им просто не будет смысла инвестировать в добычу", — говорит Тодийчук. "Хуже всего то, что Украина вместо того, чтобы проводить настоящие реформы в газовом секторе и стремиться в Евросоюз, опять выбрала путь зависимости от низких цен на российский газ в обмен на непрекращающиеся уступки России", — говорит народный депутат Сергей Пашинский ("Батьківщина").

<http://www.kommersant.ua/doc/2124683>

Інтернет-ЗМІ

Людмила Денисова: «На этой неделе "Батьківщина" будет ночевать в ВР» Обозреватель

Время идет, а ситуация в украинском парламенте остается неизменной. Оппозиционеры по-прежнему блокируют трибуну ВР, круглосуточно дежуря в сессионном зале. Представители правящего большинства, в свою очередь, едва ли не впервые не прибегли к хорошо апробированному методу разблокирования Рады — силовому. И, несмотря на то, что спикер Рыбак заявляет о невозможности немедленного введения в эксплуатацию системы персонального голосования "Рада-3", представители правящей Партии регионов убеждены: с 19 февраля ВР будет работать также четко, как швейцарские "Rolex".

Будет ли найден компромиссный знаменатель в набившем оскомину вопросе персонального голосования? Ответ на этот и другие вопросы парламентской повестки "Обозреватель" искал вместе с экс-министром труда и соцполитики, народным депутатом ("Батьківщина") Людмилой Денисовой.

- Одной из наиболее обсуждаемых сегодня политических тем в медиа, является дальнейший формат работы Верховной Рады. Ваши оппоненты из Партии регионов, среди прочего, предлагают ввести так называемые дни голосования — во вторник и четверг. Обсуждали ли вы данные инициативы на фракционном уровне? Готовы ли идти на подобного рода уступки, ведь, как ни крути, но действительно впервые в истории отечественного парламентаризма был сорван старт очередной сессии ВР? Это прецедент.

- Вы знаете, когда-то это должно было случиться. Статья 84 Конституции Украины четко обозначает, что голосовать на заседаниях Верховной Рады Украины народный депутат может только лично, ведь это персональная ответственность за все принимаемые законы. Вспомните полупустой зал, в котором при утверждении пенсионной реформы, Налогового Кодекса, сидело максимум сто человек, а на табло всегда высвечивалось 250. А ведь это стратегические законы!

Ни в одном законе не написано о том, что народный депутат вправе передать право голоса своему коллеге. И потом. Давайте, вспомним, что Европейский суд признал незаконным увольнение судьи Верховного суда Волкова. И ключевым основанием, напомним, было как раз то, что депутаты за это решение голосовали чужими карточками.

Таким образом, "кнопкодавство" в Верховной Раде впервые на юридическом уровне было признано Европой незаконным. Поэтому мы хотим, чтобы ВРУ работала легитимно, а все законы утверждались персонально каждым народным депутатом.

Они говорят, что сенсорная кнопка не работает. Надо разобраться, почему не работает? Но на тот период, пока они ее отремонтируют (если действительно будет выявлен какой-то изъян), давайте, будем голосовать руками, бюллетенями, ногами, в конце-концов.

Проблема на самом деле в Партии регионов. Они не могут собрать свое большинство. Сегодня у них нет большинства, потому что многие депутаты не ходят на работу. Они купили мандат и сидят на Мальдивах. А те депутаты от ПР, которые ходят на работу, вынуждены нарушать закон и голосовать за отсутствующих коллег. То есть в ПР сегодня ситуация слабо управляется и Ефремовым, и Президентом.

- А что касается вероятного изменения регламента ВР в части процедуры голосования? Я, опять-таки, возвращаюсь к так называемым дням голосования. Слишком уж часто о целесообразности введения такой практики говорят в провластном лагере.

- Голосование может быть и два дня в неделю. Мы это обсуждали. Они предлагают такой вариант, как компромисс? Хорошо. Но тут совершенно не снимается вопрос персонального голосования. А они, по всей видимости думают, что смогут дважды в неделю собрать народ. Ну, хорошо, давайте, соберите. Мы готовы разблокировать работу Верховной Рады для принятия социальных законов. Но голосовать будут персонально! Мы не допустим, чтобы кто-то за кого-то нажимал кнопку.

- Как вы считаете, оппозиция донесла свою позицию широким массам, прежде чем заблокировать рабочий старт парламентской сессии? С одной стороны, да, преимущественное большинство наших соотечественников (более 90%) выступает за то, чтобы каждый депутат, как того и требует Основной закон, голосовал персонально. С другой стороны, ваши оппоненты из Партии регионов на каждом углу говорят о том, как они, хорошие, хотели работать, и как вы, плохие, не дали им стать к законодательному станку. Думаете, вы правильно проработали тактику?

Знаете, я убеждена в том, что благодаря нашему интервью, благодаря всем журналистам, которые доносят правдивую информацию до людей через телеэкран, печатные СМИ, Интернет, наша позиция понятна гражданам.

Убеждена, что в нынешней ситуации блокирование ВР было единственным правильным решением. Надо, чтобы они, наконец, поняли: нужно начинать исполнять закон с себя. Мы ведь пытались поставить точку в этом вопросе (персонального голосования. — Авт.) на предыдущей сессии. Мы проводили переговоры, взывали к совести, показывали статью Конституции.... И что в итоге? Ничего не получилось.

- Почему в сессионном зале дежурят лишь "ударовцы"?

- Нет, наши тоже стоят. Я сама стояла.

- "УДАР" там ночует...

- Да, сейчас ночует "УДАР". Но у нас же расписан график. Есть группы, есть старшие в группах и т.д. В течение дня у нас есть ответственные, обеспечивающие постоянное присутствие народных депутатов в сессионном зале и у каждой из оппозиционных фракций — своя функция. "УДАР", например, блокирует президиум ВР и эту неделю ночует в сессионном зале. На следующей неделе будет дежурить "Батьківщина", затем - "Свобода". То есть мы четко распределили функции. И сегодня все три оппозиционные фракции настроены на реализацию одной задачи: не допустить больше кнопкодавства в Верховной Раде.

- Почему, на ваш взгляд, регионалы на этот раз не прибегли к не единожды апробированному способу разблокирования трибуны и президиума — силовому?

- Потому что, как я уже говорила, у них нет большинства. Они пытались всех стянуть, смести нас и открыть сессию. Но ведь надо было бы голосовать за такие законы, которые, например Международный валютный фонд (МВФ) называет обязательными. А речь идет про уменьшение льгот, увеличение коммунальных тарифов. Очевидно, что коммунисты эти законы не поддержат, поэтому им надо собрать своих. А своих у них в этом случае тоже нет. Поэтому, они и не прибегли к силовому способу разблокирования ВР. У них попросту нет большинства.

Спикер Рыбак, а также регионалы Ефремов и Лукьянов, выражают твердое убеждение в том, что 19 февраля работа ВР будет разблокирована. Вы разделяете такие прогнозы?

Вполне возможно, что до 19 февраля они все-таки вспомнят о том, что каждого из них лично выбирали избиратели. И, соответственно, у каждого из них есть обязательства перед избирателями — наконец-то начать работу и нести за нее персональную ответственность.

- Ваши требования о персональном голосовании общество поддерживает в преимущественном своем большинстве. Но не забываете ли вы о пресловутом эффекте бумеранга? Другими словами, готовы ли вы в любой пленарный день обеспечить надлежащую явку своих депутатов для персонального голосования?

- Могу говорить лишь за себя. Я всегда присутствую на сессии и голосую лично. Сейчас, например, я нахожусь на больничном, после событий 18 января, когда нас выкинули из больницы, где пребывает Юлия Владимировна. Но, тем не менее, я хожу в Верховную Раду.

Разные, конечно, случаи бывают в жизни, но народный депутат — это работа. Этот человек нанят народом на работу. А Партия регионов сегодня борется за то, чтобы не ходить на работу, но при этом получать высокую заработную плату. Мы же боремся за ответственность каждого депутата, за принятие законов и за их выполнение. Вот и все. Наши точки, как видите, совершенно полярные.

- Как вы себя чувствуете после небезызвестных событий, произошедших в больнице, где пребывает Тимошенко?

- Я все еще нахожусь на больничном. Конечно, кости еще болят, поскольку мне была нанесена глубокая травма грудной клетки и пояснично-крестцового отдела позвоночника. Кроме того, проявились сопутствующие заболевания, в частности, была ослаблена работа сердца, потому что были нервные перегрузки, когда они нас выкинули... Словом, это было издевательство. То, что Юлия Владимировна испытывает каждый день, они за 2,5 дня продемонстрировали на нас.

- Вы и ваши коллеги, после того как вас силой выставили за дверь больницы, подали заявление в прокуратуру. Есть какие-то подвижки в этом вопросе?

- Со слов Сергея Пашинского, который вместе с Сергеем Соболевым встречался на днях с замгенпрокурора Кузьминым, факт расследуется. Наши коллеги говорят, что им показали три тома документов. Но, тем не менее, нас пока еще ни на какие беседы в прокуратуру не приглашали. Однако мы, безусловно, будем настаивать на возбуждении уголовного дела, потому что этот случай — яркая иллюстрация тех издевательств, которые сегодня происходят с Юлией Владимировной.

- Пребывая в больнице, вы видели Юлию Тимошенко, которая, в отличие от многих других заключенных, не дает интервью, не встречается с журналистами. Как она себя сейчас чувствует в моральном и физическом плане?

- Она сейчас не может даже по телефону позвонить! Какие уж там интервью... В Качановской колонии, где она содержалась, все имеют право беспрепятственно пользоваться телефоном. В том числе, приговоренные к пожизненному заключению. У Юлии Владимировны отобрали даже это право.

Конечно, она тяжело больна. Она не встает на правую ногу, а перемещается только при помощи ходунков. И вот сейчас я прочла в Интернете, что 13 февраля ее собираются этапировать на суд в Киев. Я, честно говоря, не знаю, как это будет сделано, потому что она практически всегда лежит. А когда передвигается, у нее страшные боли. Она нуждается в срочном хирургическом вмешательстве.

Вместе с тем, я должна сказать, что силы духа у нее хватит на всех. Она совершенно не сломлена, ей известно обо всем, что происходит в стране, в партии, во фракции. Юлия Владимировна полна идей и уверена в том, что весь этот кошмар скоро закончится и Украина будет свободной европейской страной.

<http://obozrevatel.com/interview/18574-deniso.htm>

Роль і місія опозиційного тріумвірату на виборах 2015 року *Українська правда*

Одна розумна людина, окреслюючи політичну ситуацію в Україні напередодні президентських виборів 2015 року сказала: сценарист - відомий, режисер - відомий, актори - відомі, вистава у модерному стилі – вся дія відбувається за лаштунками. Одним словом – безнадія.

Та *contra spem spero* треба щось робити. Тому приходиться ліпити майбутнє України з того, що під руками...

Ми вже майже звикли до того, що, коли мова йде про якусь посутню політичну декларацію чи дію, на екранах телевізорів появляються лідери трьох опозиційних партій –

Арсеній Яценюк, Віктор Кличко, Олег Тягнибок. Раніше одноосібно виходила Юлія Тимошенко і доводила до загалу своє, повторюю – своє, рішення. Вона була одноосібним гравцем. Натомість теперішні лідери опозиції не можуть ні одноосібно приймати доленосних рішень, ні, тим більше, робити одноосібних політичних дій. Якщо вони не божевільні чи провокатори. А на це не виглядає.

Те, що їх троє вони не винні. Так склалося. Хоча не без участі їхнього головного опонента Віктора Януковича, який, впиваючись своєю перемогою, явно перегнув з гоніннями на опонентів.

Отож наші три консули, якщо шукати історичних аналогій, намертво прив'язані один до одного. Як тільки хтось з них спробує занадто явно від сепаруватися, і це зауважить навіть наш не надто уважний народ, то його політична кар'єра буде йти до кінця.

Примітно й те, що всі вони приблизно однієї і тієї ж політичної величини. Ніхто з них не є мегазіркою вже світового рівня, як Тимошенко. Прошу не закидати мені якихось особливих симпатій – мегазірка має і свої темні плями.

Всі вони різні, у них різний досвід. Народ відноситься до них по-різному. Але разом з тим вони, дивним чином доповнюють один одного.

Арсеній Яценюк у великій політиці національного рівня найдовше. Він пройшов ледь не всі шаблі державної служби – був і міністром економіки, і першим заступником голови Національного банку, і міністром закордонних справ, і головою Верховної ради.

Має чималі знайомства у європейському та англо-саксонському політичному істеблішменті. Належить до першого покоління українських лідерів, які нарешті володіють англійською.

Однак не має харизми. Як він не пробує підпускати заготовані жарти – народ не проведеш – нещирість він відчуває. Боронь Боже вимагати від політика, якщо він не Великий Політик на кшталт Ганді чи Далай Лами, щирості. Але і лукавство може бути блискучим і фантастично щирим – як у Тимошенко. Звичайно, це талант. І його у Яценюка немає.

Тому тра щось робити. Бо... Одним словом, Арсенію Петровичу таки треба дати розбити собі зо два рази носа, тиждень-два поспати у сесійній залі, самому стати голосом Тимошенко, а не віддавати цю надзвичайно важливу політичну функцію медіатора Сергію Власенку, позбутися ненависних нашому народу професорських окулярів, змінити фраєрський у чернівецькому стилі гардероб, наїстися морозива, щоб перехворіти ангіною і підкорегувати свій голос :) – треба бути ближчим до народу.

З іміджем треба щось робити. Зрештою, цього можна навчитися – точніше – можуть навчити, якщо ти не "досконало мудрий", звичайно :)

Він обтяжений своєю поличною силою/силами, за якими тягнеться величезний політичний шлейф у якому можна заплутатися. Тому Яценюк ще навіть не є реальним лідером конгломерату своїх політичних сил. Багатьох з свого оточення він неодмінно повинен усунути – у них ще фантомні болі – клешень немає, а вони ними ще пробують щось схопити.

Разом з тим позбутися мегазірки Тимошенко за своєю спиною йому не вдасться. І з цим потрібно якось дати раду. Тим більше, що рано чи пізно вона вийде з ув'язнення. Але тоді наступить інша епоха.

Однак є сумніви, що Яценюк може легко виконати головне завдання об'єднання двох половин України. Для цього потрібен "Батько нації", а не лише вправний чиновник. На "Батька Нації" він не скидається. Хоча...

Віталій Кличко є його протилежністю. У нього шалена популярність у народі. Він володіє величезною харизмою, його не зауважили у примітивній брехні.

Він активно підтримав Помаранчеву революцію. І разом з тим його позитивно сприймають як на Сході, так і на Заході України – він точно може їх об'єднати. У нього широкі контакти по цілому світі – і не лише у світі спорту. Світовий істеблїшмент сприймає його як свого – Кличко значну частину свого життя прожив на Заході.

Він єдиний, хто має цей досвід самостійного, не на вишколі чи конференції життя за західними стандартами. Він також належить до політичної генерації українських політиків, які можуть вільно спілкуватися з партнерами на Заході німецькою чи англійською.

Однак його політична кар'єра ще коротка. Йому бракує політичного вишколу. Без політичного консалтингу та супроводу йому не обійтись. Однак його політичне оточення ще не випробуване і мало знане. Це як молоде вино – може стати бургундським, а може і кисляком.

Кличко, напевно, єдиний може стати "Батьком Нації". Однак він буде змушений у майбутньому стати вище понад своєю політичною силою і політичними силами союзників.

Він не буде оперативним управлінцем – у своїй політичній силі він і не є головним політичним управлінцем. І не потрібно – цю роботу потрібно вміло делегувати. Однак не переходячи межі, коли лідер перетворюється у маріонетку, коли свита грає короля. Якщо два інші повинні будуть радше чистити своє оточення, то Кличко – ще й рекрутувати у свою політичну силу інші середовища. Тому його головне завдання диверсифікувати, структурувати і контролювати своє оточення. На разі не ясно, чи він з цим завданням здатен справитися.

Олег Тягнибок як особистість у великій політиці давно, однак разом з своєю політичною силою вони у великій політиці діти. Йому не бракує своєрідної харизми, яку, однак сприймають не всі. Однак, якщо сприймають, то сприймають.

Чи не на всіх світлинах у нього навмисно лютий вираз обличчя, якийсь вишкір – кожен політик має бути трішки актрискою. Але себе треба контролювати. Не той рівень – вишкір, якщо це фірмова марка, можна перепоручити "побратимам" і "посестрам". Бо це декому подобається. Проте лише декому.

Тільки у Тягнибока є хоча й малесенька, однак крайньо консолідована і практично закрыта політична структура вождистського типу. Вся вона ним жорстко контролюється. Як політичний інструмент вона дуже ефективна.

Однак до певної межі – для вирішення загальнонаціональних питань така сектантська організація неефективна – потрібен загальнонаціональний рух. Це означає, що потрібно змінювати ідеологічні установки. Але саме завдяки їм Тягнибок і ввійшов у велику політику.

Його ідеологічні установки крайньо негативно сприймаються як у ЄС чи США, так і у Росії. І цього вже не виправиш. Для світового політичного істеблїшменту він *infant terrible* – парія, як і його "союзники", як от Марін Ле Пен. Навіть якби сталося чудо і він став президентом, то Україна отримала б ту саму проблему, що й з Януковичем, - м'яку чи не м'яку міжнародну ізоляцію. Як Віктор Орбан в Угорщині.

Тому знання мов для нього не обов'язкове. Сьогодні він виконує роль тарана, який лупить у браму Міжгір'я. І це правильно. Він ще не вийшов з владного тріумвірату ні під час виборів, ні у Верховній раді – і це розумний політичний хід.

Його політичне майбутнє у єдності тріумвірату. Разом з тим у нього жодного реального досвіду роботи, справді роботи, а не депутатства, у органах держу правління. І взагалі проблеми з досвідом праці – рік чи два був медбратом. Потім закінчив медінститут. Зовсім трішечки

попрацював урологом. І все, далі – вічне депутатство. Однак володіє добрими організаційними здатностями, що для політика, який претендує на управлінські функції, дуже важливо.

Він створив ефективно керовану структуру. Хоча має позбутися чи нейтралізувати неонацистські групи у рамках ВО "Свободи", щоб почати відмиватися від поганої репутації. Бо саме з огляду на свої ідеологічні установки Тягнибок ніяк не може бути "Батьком Нації", який її об'єднає. Надто вже різний народ.

Тому у нього найменше шансів подолати Януковича один на один. Хоча Януковичу витягнути його у другий тур нічого не вартує – напередодні першого туру виборів незамінний Табачник подасть законопроект про закриття всіх кафедр української мови у більшості університетів чи про обов'язкове і пріоритетне вивчення російської мови у всіх школах України – і народ ридючи кинеться голосувати за "твердих", за "патріотів".

А між першим та другим турами добрий президент і "Батько Нації" не підпише цей абсурдний законопроект – і частина зашмарканого електорату шарахнеться у другу сторону. Таких маніпулятивних футурологічних прожектів безліч. Був би замовник, А у нього гроші.

Виходячи з попереднього:

Якщо б наш народ голосував головою, то проголосував би за Яценюка. Скривився, бо не подобається, бо нещирий і... проголосував. Так голосували б голландці чи німці. Але ми не голландці.

Якщо б наш народ голосував серцем, то лідером був би Кличко. Він великий, він сильний, він захистить. Так голосували б росіяни і у глибині душі поляки.

Та ми не голландці і не росіяни.

Сьогодні важливе інше – три опозиційні лідери намертво прикуті один до одного. Однак у кожного з членів тріумвірату душу рве комплекс Наполеона – той теж попервах, як консул Республіки, правив ще з двома консулами, прізвищ яких мало хто пам'ятає. Кожен з наших "Тріє царі" переконаний, що це він Наполеон, а два інші – це ті невідомі...

Однак вони не єдині гравці на цьому політичному полі. Вони мають потужного опонента. А для їхнього опонента Віктора Януковича напередодні виборів 2015 року потрібно вирішити чотири питання:

Перше: До самих виборів утримувати усіх трьох приблизно з однаковим рівнем рейтингу – кожен має до остатнього бути щиро переконаним, що він є реальним кандидатом.

Друге: У час "Х" безпосередньо перед виборами ефективно стравити їх, що всі вони вийшли на перший тур виборів окремо.

Третє: Тим самим не допустити появи у першому турі єдиного опозиційного кандидата.

Четверте: Якщо вдасться, але це вже бонус, вивести у другий тур зручного для себе кандидата, перемога над яким була б переконливою, якщо не приголомшливою.

Отож, сьогодні владою вирішується питання вирівнювання рейтингів цих трьох політичних лідерів. Якщо хтось з них надто набиратиме, то вони його "топитимуть" - часто ручками "побратимів з опозиційного тріумвірату" чи його ж партійного оточення. Якщо хтось відставатиме, то йому "допоможуть" і підтягнуть його рейтинг.

Використовуватимуться дискредитуючі матеріали, скандали. І демарш Чечетова щодо кандидатури Тягнибока – з того арсеналу. Комплекс Наполеона плекатимуть у кожному з них.

Важливо у кожному з кандидатів пригасити раціональність, тверезість оцінки ситуації, здатність до самооцінки, лестити ірраціональному – кожен з них повинен лягати спати та просинатися з нав'язливою ідеєю про своє президентство. Потрібно, щоб воно стало маніакальною ідеєю.

Найслабшою ланкою тут є Яценюк – йому дійсно залишилася тільки ця посада. Тай психологічна конституція Яценюка, здається, найбільше надається на такі маніпуляції.

Тому перед тріумвіратом стоїть найважливіше, проте абсолютно принципове завдання, прийняти узгоджене політичне рішення, що на вибори весь опозиційний блок висуває тільки одну погоджену кандидатуру. І ніяких викрутасів з першим-другим турами.

Якщо у першому турі буде кілька опозиційних кандидатів, Янукович виведе у другий тур того, хто потрібен йому. Це складне рішення. Воно на сьогодні може бути не персоніфікованим, проте принципове рішення має бути прийняте.

Зараз ми бачимо певне дрижання голосу у всіх трьох, коли про це заходить мова. Може статися так, що прийдеться організувати громадську думку, громадський рух, який заганятиме наших "Тріє царів" таки згодитися з таким справді державницьким рішенням.

Не хотітимуть, то може дійти до того, що їх до цього рішення підганятимуть копняками.

Якщо цього рішення прийняте не буде, то програш неминучий. Програш України. Поодинокі Янукович виграє у всіх них. Навіть у Тимошенко виграв.

І тоді всіх наших "Тріє царі" чекає політична смерть і ганьба з якою сьогодні коротає решту свого життя Віктор Ющенко. На жаль політика справа жорстока і безжальна.

Наступне рішення ще важче – визначитися з цією єдиною кандидатурою. Тут слід пригадати досвід Помаранчевої революції, коли Юлія Тимошенко не лише уступила Ющенку – теж прорахувала шанси – але й зробила все, щоб його підтримати.

Можливо, зробила більше для Ющенка, ніж сам Ющенко. Це ще одне державницьке рішення за яке всі "Тріє царі" дійсно можуть бути увінчані лаврами. Інакше – ганьба.

Можливо, комусь буде потрібно зціпити зуби, притлумити свої амбіції – такою вже є доля політика – вона вся у мистецтві політики як компромісу. Вибір не буде досконалим. Ніхто з претендентів не готовий до виконання великої історичної місії. Набагато більше таких поза цією трійцею – однак так карта лягла – на сьогодні.

Історія днем сьогоднішнім не закінчується. Ситуація може радикально перевернутися, і тоді вона мобілізує зовсім інших людей. І вони повинні бути – поки-що на лаві запасних.

<http://www.pravda.com.ua/articles/2013/02/11/6983228/>

Блоги

Анатолій Гриценко: До дискусій про освіту – Згуровський спровокував:) *pravda.com.ua*

Ректор КПІ Михайло Згуровський пропонує відмовитися від дипломів державного зразка...

Підтримую. Давно пора!

Дипломи справжніх університетів – будуть затребувані на внутрішньому ринку й поважатимуться у світі, а університети-пустушки – швидше випадуть в осадок. Від них і так толку мало – минулого літа до 91 (!!!) вузу не надійшло жодної (!!!) заяви абітурієнтів про бажання там навчатися.

Те саме треба я би зробив і з дипломами про вчені ступені й звання – не держава, а саме університет має грати першу скрипку. Ніяких ВАКів чи їхніх клонів!

Як на мене, також уже варто відмовитися і від двоступеневості – кандидат, доктор наук. Ніяких наукових проривів у тих докторських немає і вже давно – переважно компіляція кількох робіт аспірантів з претензією на...

Краще й чесніше: отримай диплом Ph.D як підтвердження кваліфікаційного рівня, а далі тебе оцінять – за монографіями, науковими статтями, патентами, індексом цитованості та іншими вимірюваними показниками...

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/grytsenko/5117f89b9cdc0/>

Олег Ляшко: Ми врятували українське радіо *кореспондент.net*

Сьогодні під Кабміном Радикальна партія провела акцію на захист закритих безпідставно радіостанцій "Промінь", "Культура", "УР-1" та "УР-3".

Нема нічого дивного, що безкультурній владі хочеться закрити радіо "Культура": регіонали слухають "Мурку" і "А на нарах плакалі девчата, вспоіная молодість сваю...". Але нам вдалося зупинити їхнє свавілля шляхом акції протесту. До нас вийшов представник Кабінету міністрів і повідомив, що прем'єр Азаров дав доручення відновити трансляцію цих радіостанцій, слухати які люблять мільйони людей по всій країні. Якщо влада не дотримає слово - ми будемо боротися далі. Прикро, що з усіх політичних партій на захист українського радіо стала лише Радикальна партія.

<http://blogs.korrespondent.net/celebrities/blog/liashkooleh2/a98287>

Телебачення і радіомовлення

Цього тижня Верховна Рада мала дати старт новій сесії. Утім нічого, крім блокування, українці не дочекалися
УТ-1, Діловий світ. Тиждень

Костянтин ЖУРА, ведучий: Цього тижня Верховна Рада мала дати старт новій сесії. Утім нічого, крім блокування, українці не дочекалися. Не було ухвалення нових суспільно-важливих законів, говорили про плани, бюджет, податок на розкіш, соціальні виплати. Але до справи так і не дійшло. Ми вирішили не чекати і допомогти новим народним обранцям краще осмислити їхні головні завдання – навчити їх писати конструктивні і, головне, корисні закони для українців. Вчитися пропонуємо на помилках попередників. Переспівати гімн, захистити європейських летючих мишей, освоїти Антарктиду – ще й не таке вигадують народні обранці, щоб попаритися на власних пропозиціях, - кажуть опитані нами експерти. Їх викладають у законопроектах і розповідають про революційні новації.

Маргарита КУЗЬМІНА, кореспондент: Скільки всього депутати пропонували в законопроектах за роки незалежності – і переспівати гімн більш оптимістично, і не давати курити людям удома чи у власному авто, і допомогти кажанам європейським.

Ольга БОДНАР, народний депутат України: "Ну то смішно тільки в тому розумінні, що тут людям немає що їсти, ми про кажанів думаємо. А в принципі, це вимога Євросоюзу".

Маргарита КУЗЬМІНА, кореспондент: Не забули не тільки про кажанів, а й про діяльність в Антарктиці. Хотіли там утвердити український суверенітет. Але виявилось: це суперечить міжнародному законодавству.

Микола ТОМЕНКО, народний депутат України: "Є законопроекти абсурдні, є не абсурдні. Є законопроекти, наприклад, від незнання".

Маргарита КУЗЬМІНА, кореспондент: А законів депутати подають доволі. Навіть їхні колеги з багатьох європейських країн не такі плідні. Тільки за минулий рік у Верховній Раді зареєстрували понад тисячу пропозицій, - підраховали в "Лабораторії законодавчих ініціатив". Ухвалили ж із них приблизно 300. Автографа Президент поставив іще не меншій кількості документів. Аби законопроект підтримали, треба вміти домовлятися.

Ігор ГОДЕЦЬКИЙ, юрист: "Известный факт, который не афишируется, что если ты хочешь, чтобы твой законопроект был принят, то ты должен взять в соавторы, ну, скажем так, с разных партийных группировок".

Маргарита КУЗЬМІНА, кореспондент: Більшість законів не проходить і першого читання або їх взагалі відкликають. Попіарилися – і забули. Чимало законопроектів оприлюднюють лише задля того, аби привернути до себе увагу. А потім вони припадають пилом в парламенті, і про них забувають. Кожен поданий документ – депутату галочка. У телевізорі покажуть, у газеті напишуть. Так полюбляють ініціювати, що іноді забувають – подібна норма вже є. Наприклад, пропонували заборонити пропаганду гомосексуалізму серед дітей.

Олександр ЗАСЛАВСЬКИЙ, експерт Лабораторії законодавчих ініціатив: "Щоб у дискурсі звучало оце власне слово "гомосексуалізм". Уже існує законодавство, яке так чи інакше забороняє таку пропаганду. Це і закон про охорону суспільної моралі, і закон про охорону дитинства".

Маргарита КУЗЬМІНА, кореспондент: А ще обранці хотіли подбати про любителів народної оковитої та скасувати штрафи для тих, хто варить самогон.

Олександр ЗАСЛАВСЬКИЙ, експерт Лабораторії законодавчих ініціатив: "Відповідну аналогію на державному рівні можна було б запровадити – дозволити виготовлення наркотичних речовин вдома. Оскільки це також, на жаль, останні роки дуже популярно. І, за деякими джерелами, також історична традиція українців".

Маргарита КУЗЬМІНА, кореспондент: Пропонують депутати все нові й нові податки. Так, схвалили збір із подарунків. Кожен, хто отримав презент від друга хоча б на тисячу гривень, повинен його задекларувати. Хотіли запровадити податок на розкіш. Але що таке розкіш – так і не визначили. Ніяк не приживеться ідея з податком на бездітність. Не народив – плати гроші.

Павло РОЗЕНКО, народний депутат України: "Безумовно, що такими способами каральними стимулювати народження дитини чи дітей неможливо".

Маргарита КУЗЬМІНА, кореспондент: Щоправда, чимало законів депутати ініціюють не тільки задля піару, а й у пориві лобювання власних інтересів, - кажуть юристи. Завжди залишають шпаринку, аби викрутитися. А деякі подають заради сміху.

Небезпечний феєрверк

ICTV, Факти

Кореспондент: Небезпечний феєрверк. Після вибуху святкового салюту депутат Київради Олександр Пабат кілька днів був між життям і смертю. Це сталося за містом, під час святкування Дня народження сина, Олександр запалив феєрверк. Коли той не спрацював, - нахилився роздивитися. Вибух стався перед самим обличчям чоловіка.

Вікторія РУБАН, начальник відділу зв'язків з громадськістю МНС України в Київській області: "Дуже обережно треба поводитися з піротехнічними виробами саме в таку сиру мокру погоду. Піротехнічний виріб може спочатку не спрацювати, а потім з якоюсь затримкою спрацювати".

Кореспондент: В чоловіка розтрощені кістки та сильно обпалене обличчя. Лікарям довелося видалити одне око. Коментувати стан депутата медперсоналу київської обласної лікарні заборонили. За тиждень Олександр Пабат начебто мав очолити Святошинський район столиці. Але колеги депутата версію замаху категорично відкидають. У четвер Пабата перевезли до німецької клініки. За інформацією ЗМІ, його стан лишається стабільно важким. Однак чоловік прийшов до тями. Лікарі борються за збереження зору уцілілого ока.

За шість-сім років Україна вийде на індустріальні обсяги видобутку сланцевого газу

ТРК Ера, Ера бізнесу. Підсумки

Юрій ЖУПАНОВ, ведучий: За шість-сім років Україна вийде на індустріальні обсяги видобутку сланцевого газу, - переконаний уповноважений Державного департаменту Сполучених Штатів з питань енергетики Карлос Паскуаль. Американці готові нам допомогти навіть з технологіями. Хоча вітчизняні науковці зауважують: є ризики для природи. Ми продовжуємо аналізувати перспективи нашої держави у видобуванні альтернативного палива. Його вибиратиме з наших надр компанія Shell за угодою, яку у Давосі підписав Президент України. За нею, ми отримаємо 30% видобутого сланцевого газу на Юзівському родовищі. Перше блакитне паливо розраховують отримати вже у 2015-му.

Кореспондент: Розробляючи Юзівське родовище на Харківщині та Донеччині, чиновники планують збільшити видобуток газу вдвічі. А ще у нас є Олеське на Львівщині та Скіфська площа шельфу Чорного моря. Геологи підтверджують: перспектива чимала. Утім скільки саме кубів ми здатні викачувати – невідомо. Підрахунків немає.

В'ячеслав ШЕСТОПАЛОВ, академік НАН України: "По прикидкам, они разные. Им каждому отдельно доверять слишком нельзя. Но в целом они говорят о порядках. А это порядка триллионов кубов газа. Триллионов кубов. Но если говорить о том, что Украина, скажем, добывает сама 20 миллиардов кубов, а это триллионы, то сами понимаете, что это большой резерв".

Кореспондент: Скарби є, утім дістати їх складно. Технологія небезпечна. Буріння проводять спочатку у вертикальному напрямку, потім – в горизонтальному. У систему закачують воду з хімікатами та піском, бо сланцевий газ залягає у щільних породах. Для виходу потрібен гідророзрив. Щоб отримати мільярд кубів ресурсу, необхідно мати до півтора мільйона тонн води, - кажуть науковці. Її спочатку треба десь брати, а потім викачувати зі свердловини глибиною 4-5 кілометрів.

Борис ІЛЬЄНКО, науковий секретар Інституту газу: "Воно сприяє підйому почви і можуть бути оползні. В районі міста в Англії це мало місце, і Англія заборонила видобування сланцевого газу. Це було на початку 2011 року. Трошки пізніше в цьому ж році французький сенат прийняв рішення про кримінальну відповідальність за видобування сланцевого газу".

Кореспондент: Ще один нюанс – невідомо, що робити з відпрацьованою водою. Вона може містити шкідливі елементи. Приміром, миш'як. У Сполучених Штатах, які є лідерами з видобутку сланцевого газу, біля кожної свердловини роблять спеціальні ставки.

Борис ІЛЬЄНКО, науковий секретар Інституту газу: "Вони заливають в цей ставок, в цей пруд. І оскільки це пустеля, оскільки це Невада, воно під сонячним промінням випаровується, і потім вони згрібають це і кудись везуть. Це не підходить для України, безумовно. Для Європи абсолютно не підходить".

Кореспондент: Утім у Міністерстві енергетики обіцяють: діставатимуть газ обережно – екології не нашкодять. Компанія Shell зобов'язується виконати геологічну розвідку. Інвестує у це понад 400 мільйонів доларів.

Рада впервые не смогла открыть сессию

Интер, Подробности недели

Олег ПАНИЮТА, ведущий: Зал заседаний, или зал ожидания? Верховная рада смогла собраться, но пока не смогла открыть очередную сессию. Оппозиция засела за столом президиума. Требуется, чтобы каждый нардеп в зале голосовал за законы лично. А для этого нужно внедрить специальное устройство - сенсорную кнопку, которая будет реагировать на палец конкретного депутата. Пока этого не будет, обещают не снимать блокаду. Подготовились основательно - "Ударный" круглосуточный дозор в президиуме, горячие пирожки, фотосессии. В большинстве говорят - мы не против, но для принятия такого решения необходимо, по меньшей мере, начать работу. Как выйти из нынешнего тупика, мы поговорим с лидером фракции "Батьківщина" Арсением Яценюком - добрый вечер! И главой регламентного комитета Рады Владимиром Макеенко – здравствуйте, Владимир Владимирович! Но вначале - сюжет о том, что происходит под главным законодательным куполом страны.

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Верховная Рада впервые не смогла открыть очередную сессию в назначенный Конституцией срок. Оппонентам не хватило и недели, чтобы договориться, хотя цель-то у них общая. Работать. Работать. Работать. Только одни хотят с кнопкой, другие без нее. Так что это - яростное противостояние или тонкая игра? Вот из-за этой кнопки хор Верёвки впервые молча, так и не спев гимн Украины, покинул сессионный зал. Система "Рада-3" - это инструмент перевоспитания депутатов-прогульщиков, уверен её родитель, нынешний глава фракции "Батьківщина". В свою бытность спикером Арсений

Яценюк подписал распоряжение о создании сенсорной кнопки. Теперь от нынешнего главы парламента требует другого распоряжения: о её включении.

Арсений ЯЦЕНЮК, народный депутат Украины, лидер фракции "Батькивщина": "Парламент буде розблокований в будь-який момент, коли сюда до парламентської зали вйде їхня парламентська так звана більшість і буде голосувати особисто. На цьому крапка буде поставлена у всій дискусії".

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Чем голосовать - сенсорной ли кнопкой, рукой ли - без самого голосования не решить, утверждают в Регламентном комитете. А для этого необходимо открыть сессию, добавляют регионалы. И находят свои дисциплинарные методы внутри фракции. Не кнопкой, а мандатом.

Александр ЕФРЕМОВ, народный депутат Украины, лидер фракции Партии регионов: "Те депутаты, которые систематически не ходят в Верховную Раду, мы будем предлагать им написать заявление и сложить депутатские полномочия. Кнопка ж не решает вопрос персонального голосования - это же все иллюзии".

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Результат первой пленарной недели - нулевой. Ни законов принять, ни выход найти из конфликта. Зато нынешнее стояние под куполом на Грушевского обошлось госбюджету в более чем 10 миллионов гривен. Это и транспортные расходы, чтобы депутаты из регионов в столицу на работу приехали, и коммунальные, чтобы им комфортно было трудиться в зале и, конечно, зарплата. Или все же отпускные? Ведь беспрецедентное блокирование работы ещё до её начала создало очередную юридическую коллизию.

Владимир МАКЕЕНКО, народный депутат Украины, фракция Партии регионов: "Вот такой статус - статус народного депутата есть, а законодательного органа, который должен работать над законами..."

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Ждать от этого парламента именно законотворчества не приходится, прогнозирует политолог Владимир Корнилов. Борясь за изменение формата работы - парламентарии рискуют её потерять. Если в течение 30 дней депутаты так и не займут свои рабочие места, у президента Украины появятся основания распустить Раду.

Владимир КОРНИЛОВ, политолог: "Заметьте, согласно Конституции, законам он сейчас этим может не воспользоваться, но спустя год два он может это сделать. Даже, если она будет работать, во всяком случае, есть соответствующее разъяснение по этому поводу".

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Пытаясь выполнить своё предвыборное обещание - "депутат, голосуй за себя", - оппозиция фактически отдаёт мяч на поле противника. Но отступить от реализации своего предвыборного обещания - значит, потерять избирателя.

Арсений ЯЦЕНЮК, народный депутат Украины, лидер фракции "Батькивщина": "Ми гарантуємо про те, що парламента не може працювати, якщо не буде процедури особистого голосування".

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: И как подтверждение - "ударовцы" планируют остаться в ночном дозоре и на следующей неделе. Пока лидеры не договорятся.

Владимир КЛИЧКО, народный депутат Украины, лидер фракции "УДАР Виталия Кличко": "Это не подвиг ночевать в зале ВС, это не подвиг заблокировать сессию. Мы хотим показать позицию нашу, и эта позиция четкая, прозрачная".

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Оппоненты зашли в клинч, и теперь безрезультатно топчутся по рингу. Главное не затянуть соревновательный процесс во времени - советует эксперт.

Владимир ФЕСЕНКО, политолог: "Картинка неработающего парламента будет вызывать раздражение и негодование общества. Эти депутаты не работают".

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Выходов из конфликта, как всегда, несколько. Первый - пойти на обоюдные уступки. И сохранить лицо перед избирателем. Об этом уже завтра будут говорить лидеры фракций на очередном раунде переговоров. И второй - традиционный - силовой. Регионалы не исключают штурм - если на кону будет принятие важных законов.

Александр ЕФРЕМОВ, народный депутат Украины, лидер фракции Партии регионов: "Я не гарантирую, если нас загонят в какой-то тупик, то мы должны будем действовать адекватно".

Ирина БАГЛАЙ, корреспондент: Но чтобы сохранить лицо перед Европой, депутаты вряд ли ввяжутся в драку до саммита Украина-ЕС, назначенного на конец февраля. Тут и сами народные избранники, и политологи едины во мнении - имидж страны важнее имиджа одного из её органов. Пусть и главного, законодательного.

Олег ПАНЮТА, ведущий: Итак, говорить о происходящем мы будем с нашими гостями. Владимир Владимирович, так будет битва или не будет, в Раде?

Владимир МАКЕЕНКО, председатель регламентного комитета Верховной Рады, фракция Партии регионов: "Ні, Верховна Рада буде працювати, однозначно. І мої колеги-опозиціонери це прекрасно розуміють. Тому що ми провели фракцію, ми з'ясували всі свої внутрішні питання. Народні депутати будуть ходити на роботу, на засідання. Якщо хтось не прийде – захворів, у відрядженні – ці карточки будуть виключатися. І робочий процес буде розблокований. Якщо цього хоче опозиція. Якщо у них інші цілі – тоді інше питання. На нашу думку, вони щось задумали інше. Тому що, крім блокування, колеги побачили, скільки нас в залі, вже близько 241 чоловіка, це достатньо для прийняття рішень. І колеги вже почали подавати інші законопроекти, наприклад – про порядок імпичменту Президента, який подав Арсеній Петрович Яценюк, Віталій Кличко, Олег Тягнибок. Для чого? Всі прекрасно знають, що у 2015 році вибори Президента України. Для того, щоби продовжувати оце політиканство?"

Олег ПАНЮТА, ведущий: Арсеній Петрович, то, что "УДАР" блокирует президиум парламента, вы все-таки рассчитываете на силовой захват?

Арсеній ЯЦЕНЮК, глава фракции Всеукраинского объединения "Батьківщина": "Всі блокують президію парламента. Але тут треба сказати про те, що взагалі відбувається в парламента. Те, яким чином народні депутати України голосували за пенсійну реформу, коли підвищили пенсійний вік, за закон України про мови, де знищили українську мову, за закон про державний бюджет, де на Президента щодень виділяється до 3 мільйонів гривень, на його утримання, за закон про додаткові пільги і привілеї для членів уряду. І за низку законів все це голосування було особисто по вказівці Чечетова, де 50 депутатів голосують замість 250 депутатів. Тому сьогодні в парламента – це взірць того безправ'я і безвідповідальності, який є в Україні. Вчора позбавили двох депутатів Верховної Ради України мандатів. Суд просто позбавив в силу того, що ці депутати не увійшли у фракцію Партії регіонів, або відмовились заходити у цю фракцію Партії регіонів. Неугодні – позбавили. Ці Кіреєви, які посадили Юлію Тимошенко, зараз вони показують про те, що в Україні нема жодного права, що в Україні нема жодної відповідальності, що в Україні влада може робити все, що хочеш. Міліція корумпована, суди корумповані, прокуратура корумпована, а на самому верху цього всього стоїть парламента, який – по вказівці Президента Януковича і по відмаху рук Чечетова – голосує за абсурдні закони. Такий парламента працювати не буде. Працювати буде той, який працює на народ України".

Олег ПАНЮТА, ведущий: Арсеній Петрович, вы сказали о том, сколько стоит Президент для нашей страны. Точно так же говорят, что и парламента для этой страны стоит 3 миллиона гривен. И, в том числе ,народ против того, чтобы вы не работали, тратя эти деньги.

Арсеній ЯЦЕНЮК, глава фракции Всеукраинского объединения "Батьківщина": "Ви знаєте, я думаю, що за останній тиждень, коли не працював парламента, то ми точно зекономили для народу України сотні мільйонів гривень, які не розкрала Партія регіонів через прийняття лобістських законопроектів. А що стосується заробітної платні, то просто регіонали забули, ще коли я був головою парламента, було підписано розпорядження, що заробітну плату виплачують тільки в тому випадку, коли парламента працює".

Олег ПАНЮТА, ведущий: Владимир Владимирович, завтра – согласительный совет. Вы готовы предложить вашим оппонентам пути выхода из кризиса парламентаского?

Владимир МАКЕЕНКО, председатель регламентного комитета Верховной Рады, фракция Партии регионов: "Так, ми завжди готові, тому що ми відповідальна політична сила, і я сказав про варіанти. Що вас не влаштовує? Прийшли депутати, зареєструвалися, прийшли в зал,

голова Верховної Ради зачитав, кого нема, заблокували картки – і працюємо далі. Ми не забули, Арсеній Петрович, нічого, ви, мабуть, забули – підписати друге розпорядження. Перше ви підписували розпорядження про розробку сенсорної кнопки, а друге розпорядження ви забули – про введення її в дію. Оце точно правда. А що стосується наших колег, про яких ви кажете, по яким суд прийняв рішення, завтра регламентний комітет готовий зібратися з цього питання, але ми не можемо – Верховна Рада заблокована. А поки не відкрилась сесія, регламентний комітет, і в тому числі інші комітети, не можуть почати працювати. І якщо говорити про позов до суду, то його подав Юрій Кармазін, опозиціонер, якого вони забули на платформі. Самі сіли в поїзд і поїхали у Верховну Раду, а його, як самого активного, забули. Може, він таким чином хоче про себе нагадати, може, він таким чином для себе підготувати округ – шостий чи сьомий..."

Олег ПАНЮТА, ведучий: Достатньо вспомнить, сколько месяцев или сколько лет этому иску. Арсеній Петрович, то, сейчас происходит в парламенте, это опасность для Украины – пойти в сторону Евросоюза? Ведь через 2 недели мы должны провести саммит Украина-ЕС.

Арсеній ЯЦЕНЮК, глава фракции Всеукраинского объединения "Батьківщина": "Я вам хочу дуже чітко сказати, що те, що зараз проходить в парламенті – це боротьба опозиції за те, щоб в країні почалась справедливість. За відновлення справедливості у державі. І це тільки перший крок. Тому що те, що відбувається в чиновників, суддів, міліціонерів, прокурорів, в Адміністрації Президента, в уряді – зухвалість, корупція і жахливе відношення по відношенню до кожного українця – це повинно бути зупинено. І ми починаємо цей шлях з парламенту. І ми будемо далі, як опозиція, боротися за права мільйонів українців, в тому числі і за те право, щоб кожен депутат, якого вони вибирали, голосував особисто, приймав на себе відповідальність і отримував заробітну платню за те, що він працює, а не за те, що він нічого не робить, але потім розповідає про те, як він тяжко працював на народ України".

Олег ПАНЮТА, ведучий: Владимир Владимирович, коротко. Мы до 25 февраля все-таки скажем ЕС, что мы идем в правильном направлении?

Арсеній ЯЦЕНЮК, глава фракции Всеукраинского объединения "Батьківщина": "По Європейському Союзу один тільки коментар перед колегою. Заява готова, опозиція підписала заяву. Нехай наші партнери з Партії регіонів підписують заяву. Але тут вже закінчився процес заяв про вступ до Європейського Союзу. Робити треба".

Владимир МАКЕЕНКО, председатель регламентного комитета Верховной Рады, фракция Партии регионов: "Я дуже вам вдячний за це питання. Особисто мені, тому що я один зі співавторів декларації про державний суверенітет 1990 року, і це моя мрія, щоб ми, нарешті, через 22 роки зробили наступний крок. Я впевнений, що доцільність державна буде попереду, і ми приймемо це рішення".

Олег ПАНЮТА, ведучий: Спасибо большое! Спасибо за то, что нашли время и приняли участие в нашей дискуссии. Спасибо! Очень замечательно, что вы можете поздравить и друг другу руки пожать в нашей студии.

Оппозиция блокирует президиум и трибуну, требуя персонального голосования ТРК Украина, События недели

Андрей ДАНИЛЕВИЧ, ведучий: Шесть дней простояли, пять дней продержались. Со вторника в парламенте – главное политическое представление сезона: оппозиция блокирует президиум и трибуну – верный признак парламентского кризиса. Законы не принимаются, Рада, которую мы с вами содержим на свои налоги, - не работает. Да и вообще, что мы с вами можем сказать о Верховной Раде седьмого созыва? Присягу депутаты принесли в декабре, заседаний было не много, да и то – одни драки. Помните выломанные двери, спиленный забор? Потом месяц отдохнули, теперь вот не могут начать работу. А всему причиной – требование оппозиционеров "Голосуй лично!". Персональное голосование – это прямое требование Конституции Украины. Более того, не голосовать за других перед выборами обещали все, без исключения, политики. Возникает логичный вопрос: так чего же вы, уважаемые депутаты, так не голосуете? Вообще, нынешнее противостояние в сессионном зале похоже на борьбу

хорошего с лучшим. Все согласны, что так голосовать нельзя, что принятые так законы можно в любой момент признать недействительными, и тогда это приведет к краху всей законодательной базы страны и тяжелейшему политическом кризису. Такое голосование в Раде называют "пианинным", и все противостояние сводится лишь к тому, как с этим бороться: включить сенсорную кнопку, как предлагает оппозиция, или лишать мандата, как предлагают регионалы? Но пока складывается впечатление, что украинские политики все равно придумают, как проголосовать за пятерых сразу. Борис Иванов – о том, почему депутатам кнопка мешает.

Борис ИВАНОВ, корреспондент: В президиуме – депутаты-мужчины от "УДАРа", в красном, на трибуне – женщины-депутаты от оппозиции, тоже принарядились.

Виталий КЛИЧКО, глава фракции "УДАР": "Це регламент, на якому ми наполягали, що кожен з депутатів повинен виконувати свої обов'язки".

Борис ИВАНОВ, корреспондент: Конституция Украины демонстративно раскрыта на статье 84, в которой написано: депутат голосует лично, и точка.

Игорь КОЛИУШКО, глава Центра политико-правовых реформ: "Самому факту голосування ще з радянських часів не приділяли великого значення".

Борис ИВАНОВ, корреспондент: Еще четверть века тому назад все были "за", или "против", но обязательно единогласно. Демократическая Украина пошла другим путем - каждый сам за себя, но если сосед вышел, коллега знает, кому отдать его голос.

Олег ТЯГНИБОК, глава фракции "Свобода": "Цілком може бути, що можуть вийти з залу, поїсяти піти, коньячку десь хтось, може, захоче піти попоти, чи іншими своїми приватними справами зайнятися. І за них будуть голосувати".

Игорь КОЛИУШКО, глава Центра политико-правовых реформ: "В минулому скликанні Верховної Ради це вилилося уже в такі, я б сказав, брутальні форми, які вже несумісні з парламентаризмом".

Борис ИВАНОВ, корреспондент: В зале 50 депутатов, на табло – 250 голосов – оптимизация депутатского труда по-украински. Так Рада прошлого созыва приняла большинство законов.

Игорь КОЛИУШКО, глава Центра политико-правовых реформ: "Тут відбувся конфлікт такої традиції, яка вже була сформована, і норми Конституції".

Борис ИВАНОВ, корреспондент: Заблокировать трибуну и одним ударом положить конец кнопкодавству. Партия Кличко дежурит и днем, и ночью. Большинство коллег из других оппозиционных фракций – только днем.

Арсений ЯЦЕНЮК, глава фракции ВО "Батьківщина": "В парламентській залі будуть знаходитись депутати опозиції протягом робочого дня".

Борис ИВАНОВ, корреспондент: Арсений Яценюк еще пять лет назад придумал, как заставить депутатов голосовать только лично. С его подачи на пультах для голосования в Раде появилась сенсорная кнопка. На ее использовании оппозиция настаивает уже пятый год. Если ее включить, то депутатам придется голосовать, как и сейчас, двумя руками, но не за двух человек сразу, а только за себя.

Леонид БАРАН: "Таким образом мы исключаем возможность перемещения по залу".

Борис ИВАНОВ, корреспондент: Эти кнопки поставили еще в 2008 году, но не включили. Поэтому каждый раз народные избранники голосуют за себя и за "того депутата".

Александр ЕФРЕМОВ, глава фракции Партии регионов: "Проблема сенсорной кнопки не решает вопроса персонального голосования. Там работает тепловой датчик, и если вы поставите обыкновенный мобильный телефон, содрав лаковое покрытие, которое есть на этой сенсорной кнопке, то вы свободно можете проголосовать двумя и больше кнопками, которые есть".

Борис ИВАНОВ, корреспондент: Разработчики рекомендуют депутатам подучить законы физики. У мобильного телефона и человеческого тела – разная электрическая емкость и разное сопротивление. Чтобы сенсор сработал, нужно прикосновение человека.

Леонид БАРАН: "Вот сенсорная клавиша. Я пытаюсь нажать на нее, коснуться этой клавиши чем-либо другим, с помощью каких-то предметов – как видите, она не работает".

Борис ИВАНОВ, корреспондент: В прокуренных кабинетах этого института создали программу для голосования в парламенте.

Леонид БАРАН: "Вот так выглядела система "Рада-1", которую в 90 году мы внедрили.

Борис ИВАНОВ, корреспондент: "Рада-2" была чуть покруче. В "Раде-3" на пультах для голосования появились экраны. Эволюция системы для голосования "Рада" – это непрерывное соревнование научных идей и хулиганских выходов народных депутатов. К примеру, системы "Рада-1" и "Рада-2" в девяностые года позволяла депутатам зажимать кнопки для голосования жевательной резинкой, спичками или просто бумажкой. Система "Рада-3" позволяет голосовать за себя и за "того парня". Сенсорная кнопка исключает возможность голосования за другого, однако она до сих пор не используется. В Партии регионов не то чтобы не верят в силу сенсорной кнопки – они не верят всей системе "Рада-3".

Владимир РЫБАК, Председатель Верховной Рады Украины: "Та система, яка на сьогоднішній день працює у Верховній Раді, вона ісчерпала свій ресурс в 2012 році. Можуть бути збої в роботі цієї системи".

Борис ИВАНОВ, корреспондент: Еще летом разработчики послали спикеру прошлого созыва Владимиру Литвину письмо, в котором предупреждали: работа парламента и страны – под угрозой, электронная система для голосования морально устарела.

Леонид БАРАН: "Истек 10-летний срок работоспособности системы, после которого мы не можем гарантировать надежность и достоверность работы".

Борис ИВАНОВ, корреспондент: Систему так и не заменили, хотя сотрудники института уже подготовили проект "Рада-4". Вот как она может выглядеть: кроме цветных кнопок "за", "против", "воздержался", будет кнопка запуска системы, кнопка запроса для выступления с места и, собственно, та самая сенсорная кнопка, без которой не проголосуешь. В центре будет экран, как на планшетных компьютерах, на него будет выводиться необходимая депутату информация. 450 пультов соединят с сервером системы для голосования. Взломать такую систему извне будет невозможно – прямого доступа в Интернет у нее не будет.

Леонид БАРАН: "В той концепции "Рада-4", которую мы разработаем сейчас, сейчас оптимизируем эти вещи, мы учли весь свой 23-летний опыт работы".

Игорь КОЛИУШКО, глава Центра политико-правовых реформ: "Можна нічого не міняти, а просто домовитися і перестати брехати один одному, займатися, як тепер жартують, рукоблудством".

Борис ИВАНОВ, корреспондент: Голосование по закону в Украине – это проблема только депутатской совести. Хотя, к примеру, в Словакии за голосование вместо коллеги депутата Иветту Радичеву лишили мандата. А провластного депутата Кнессета Израиля за фальсификацию голосования вообще лишили свободы на 4 месяца, условно, а могли и посадить на 5 лет.

Марина СОЛОДКИНА, депутат Кнессета 1992-2013: "Было долгое расследование, потому что часть депутатов отрицала, то есть их поймали еще на лжи, то есть это тоже уголовное преступление, они не были избраны в следующий Кнессет. И, насколько я помню, потому что дело было где-то примерно 10 лет назад, это общественные работы".

Борис ИВАНОВ, корреспондент: В Украине, если все депутаты станут честными, и будут голосовать только за себя, Верховную Раду может парализовать. Если в зале окажется меньше 226 депутатов, провалится любое голосование. В тот день, для верности, они голосовали по старинке. Тогда, с перевесом всего в один голос, Юлия Тимошенко во второй раз села в премьерское кресло. Но чтобы это случилось, пришлось обеспечить не только личное присутствие депутатов в зале, но и личное голосование.

Игорь КОЛИУШКО, глава Центра политико-правовых реформ: "Коли буде прийняття рішень відносно більшістю, тоді буде легше виконувати норму про особисте голосування".

Борис ИВАНОВ, кореспондент: Так действует большинство парламентов мира – решение принимается большинством от присутствующих, при условии кворума. Но опять-таки, голосовать нужно только за себя. Когда в Киеве депутаты Верховной Рады от "Свободы" блокировали трибуну и требовали голосовать только за себя, во Львове депутаты горсовета от "Свободы" голосовали и за себя, и за "того депутата".

Олег ТЯГНИБОК, глава фракции "Свобода": "Будь-яке голосування, яке відбулося зараз тут, в цьому залі, було проголосоване, як вже виявилось пізніше, завдяки так званім кнопкодавам. Відповідно, ці закони є нелегітимними".

Борис ИВАНОВ, кореспондент: Тем не менее, оппозиция обещает заблокировать трибуну, пока не решится вопрос с личным голосованием.

Владимир ОЛЕЙНИК, народный депутат, Партия регионов: "Напевно, ми маємо моральне право на слідуєчій сесії силовим методом розблокувати, і нас люди підтримають".

Борис ИВАНОВ, кореспондент: Что такое силовые методы, оппозиционеры хорошо знают. Вот как это было в Верховной Раде прошлого созыва. И даже в Верховной Раде нынешнего. Но теперь о оппозиции есть то ли джокер, то ли туз. Он еще никого не бил – только наблюдал. Но вот как умеет. Виталий Кличко, пока парламент не придумает, как депутатам голосовать с помощью электронной системы, но только лично и только за себя, предлагает поднимать все решения, поднимая руки, ну или тайно, с помощью бюллетеней. Вот только эксперты говорят: голосовать за каждую поправку к бесчисленным законам и постановлениям, да еще в нескольких чтениях – это утомительно, и руки может свести судорога. Зато все будет по-честному.

"Ударівці", попри вихідні, продовжують утримувати трибуну Верховної Ради *5 канал, Час новин*

Яніна СОКОЛОВА, ведуча: "Ударівці", попри вихідні, продовжують тримати в облозі трибуну Верховної Ради. На нічній вахті не сумують. Цієї ночі народні обранці накрили стіл та частувалися варениками та пиріжками, які принесла Марія Матіос. Фото бенкету оприлюднила на своїй сторінці у соцмережі Facebook Ірина Геращенко. І закликала приєднатися колег з "Батьківщини" та "Свободи". Нагадаю, депутати від партії Кличка цілодобово блокують парламент з вівторка. Через це і досі не розпочалася нова сесія Верховної Ради. опозиціонери вимагають від більшості забезпечити персональне голосування введенням сенсорної кнопки. Переговори лідерів фракцій результатів поки що не принесли і мають продовжитися завтра.

Епідемія ремонтів та перепланувань у Верховній Раді *5 канал, Час. Підсумки тижня*

Тетяна ДАНИЛЕНКО, ведуча: Епідемія ремонтів та перепланувань у Верховній Раді. Нещодавно обрані депутати намагаються створити комфортні умови для праці. Особливим шиком у новому скликанні вважається спорудження власної вбиральні. Чи підвищить це працездатність Верховної Ради з'ясував Азат Сафаров

Азат САФАРОВ, кореспондент: Робочий день. Робоча година. Двері до приймальні депутата зачинені, та за ними чути голоси і звуки. Сусіди депутата пояснюють, народний обранець робить собі приватну вбиральню. Кабінет голови комітету з питань транспорту і зв'язку Бориса Колесникова до найближчого туалету усього 23 кроки, так депутату далеко. Він будує свій санвузол. Це загальний чоловічий туалет на поверсі комітету. А ось там у дальньому кутку офісу стоятиме власний унітаз та раковина депутата. Для цього окрім 3 кімнат, голові комітету Борису Колесникову віддали ще одне приміщення. А це прораб будівництва, володіє на словом а жестом. Відмовчується і в Секретаріаті комітету

Сергій КУЧЕРУК, керівник секретаріату комітету з питань транспорту і зв'язку Верховної Ради: " Люди там працюють над тим завданням, яке їм поставили"

Азат САФАРОВ, кореспондент: У минулому депутат 3 скликань часто бував у тому кабінеті в якому тепер встановлюють унітаз. Запевняє ю жодне із попередніх керівників на таку розкіш не наважувався

Віталій КОРЖ, народний депутат 4,5,6 скликань: "Я не бачу прямого зв'язку успішна робота і наявність персональних туалетів

Олександра КУЖЕЛЬ, народний депутат, ВО "Батьківщина": "Я себе знаєш, представила что конгрессмен США приходит в конгресс США и начинает делать себе ремонты. Уникальная ситуация"

Азат САФАРОВ, кореспондент: Гудіння, дзижчання та перестук, вже тиждень чує голова іншого Парламентського комітету. Її кабінет прямо над місцем ремонту

Олександра КУЖЕЛЬ, народний депутат, ВО "Батьківщина": "Лучше бы они себе баночку поставили".

Олександра КУЖЕЛЬ, народний депутат, ВО "Батьківщина": "Робити собі кімнату відпочинку чи окремих санвузол депутатка не планує. У відсутності потаємних кімнат божиться ударивець Ярослав Дубневич. З іншого комітету і іншої будівлі. Свої 15 квадратних метрів він ділить із помічницею. За себе не скаржиться, за інших дивується

Ярослав ДУБНЕВИЧ, народний депутат, "Удар": "Тут стояла ціла гора меблів. Роблять ремонти. Я казав, хлопці, ми дж прийшли сюди не кабінети робити".

Азат САФАРОВ, кореспондент: Хлопці які роблять свої кабінети, влаштувалися наприкінці коридору. За 20 метрів від Ярослава Дубневича. А саме голова бюджетного комітету Євген Геллер та його перший зам Сергій Буряк. А це поза кадром кричать помічниця голови бюджетного комітету. Мовляв ніякого ремонту не має. Проте побачивши камеру зачинаються з автоматичними дверима , до депутатів не пускають. А це відео Інтернет-видання "Українська правда". Журналісту Сергію Лещенко вдалося за фільмувати ремонт з середини.

Сергій ЛЕЩЕНКО, журналіст: "Вони об'єднують по 4-5 комітетів, для того щоб створити великий кабінет для нового керівника".

Азат САФАРОВ, кореспондент: У більших апартаментах депутата Геллера за слова журналіста тепер буде власний туалет із душовою, кімната відпочинку, їдальня, з кухнею. А його зам Сергій Буряк забере собі ще й частину коридору. На час ремонту усі меблі перенесли під сходи. Окрім згаданих депутатів свої кабінети нині покращують ще 7, йдеться у повідомленні апарату Верховної Ради. Серед них Ігор Рибаків, Олександр Волков, Юрій Дерев'янка, Віталій Ярема, Дмитро Андрієвський, Оксана Калетнік та віце-спікер Ігор Кавлетнік. В апараті Верховної Ради заявляють, усі ремонтні роботи проводяться винятково за кошти самих депутатів. Проте навіть так вони не можуть зробити в кабінетах покращення. Згідно із законом фінансування органів державної влади має йти винятково із держбюджету. На це порушення прокуратура не реагує.

Сергій ЛЕЩЕНКО, журналіст: "Я отримав відповідь що ми відсилаємо ваш запит до державної будівельної архітектурної інспекції, тому що ми не займаємося цими питаннями. Це таке повне самоусунення".

Дмитро АНДРІЄВСЬКИЙ, народний депутат, "Удар": " Я не розумію в чому моє порушення. Я нічого не забрав, я навпаки додав".

Азат САФАРОВ, кореспондент: Крісло, кондиціонер та нову фарбу і шпалери для стін додав обранець Дмитро Анвдрієвський до державного кабінету. Витратився на це із свого карману, та порушником себе не вважає

Дмитро АНДРІЄВСЬКИЙ, народний депутат, "Удар": "Просити сто гривень для того щоб пофарбувати стіну?"

Азат САФАРОВ, кореспондент: Гонитва депутатів за приватними туалетами психологи пояснюють просто

Вікторія КОРСУН, психолог: "Желание удовлетворить те потребности, которые внутри оказались не удовлетворенными. Я хочу дорвавшись до возможностей удовлетворить все за все время".

Ростислав Павленко: «УДАР» хоче нормалізувати роботу парламенту *Радіо Ера-FM*

Президентських амбіцій у лідера УДАРу немає, попри постійні закиди з боку правлячої більшості, заявив народний депутат Ростислав Павленко. На його переконання, «УДАР» лише бажає нормалізувати роботу парламенту.

«Коли справа буде йти про президентську компанію, то будемо вести окрему розмову. Зараз маю сказати, що удар не привертає увагу до себе, ми привертаємо увагу до проблеми», - зазначив Павленко.

Деталі в звуковому файлі.

Прослухати аудіофайл::

<http://www.radioera.com.ua/eranews/?idArticle=47667>

Олег Медуниця «Ми змусимо Партію регіонів голосувати особисто» *Радіо Свобода, Суботнє інтерв'ю*

Один із парламентських опозиціонерів-новачків Олег Медуниця (фракція «Батьківщина») запевняє, що ініціатива про відновлення членства в партії «За Україну!» не суперечить ідеї створення єдиної опозиційної сили. Також він розповів про те, якою великою несподіванкою для сумських соратників Юлії Тимошенко став перехід до регіоналів Олександра Волкова.

– Ви балотувалися по одномандатному окрузі в місті Суми як безпартійний, висунутий Об'єднаною опозицією «Батьківщина». Але зараз Ви вже визначилися із партійністю. Трохи несподівано після того, як Юлія Тимошенко закликала соратників до об'єднання, до створення єдиної партії, була створена група партії «За Україну!» на чолі з В'ячеславом Кириленком. Чому на Вас заклик Юлії Тимошенко не справив враження?

– Насправді, ніякої депутатської групи ми не створювали і, як на мене, несподіваною є реакція на те, що ми відновили своє членство в партії «За Україну!». В Об'єднану опозицію «Батьківщина» увійшло вісім партій. Я йшов по квоті партії «За Україну!», був членом цієї політичної сили, і перед висуванням ми припинили своє членство в партії – і, відповідно, ми його потім відновили. І несподівана така реакція, як на мене, є через те, що представники Народного Руху відновили членство, «Громадянської позиції», Європейської партії. І ми – відновили. Більше того, ми в обґрунтуванні – чому відновили – чітко пояснили, що ми відновили для того, щоб провести формальні процесуальні дії – обласні конференції, з'їзд партії – для того, щоб створювати якраз на підставі цього заклику Юлії Тимошенко партію на базі Об'єднаної опозиції – тієї політичної сили, яка найбільше здобула голосів серед опозиційних сил у Верховній Раді.

– А наскільки це зараз до виконання – створення єдиної партії? Вже дійшли порозуміння чи це тільки обговорюється на рівні проекту?

– Наскільки я знаю, обговорюється. Але, принаймні, всі переконані в тому, що цю партію треба створювати. Є різні підходи до цієї справи, я б не хотів їх озвучувати.

– Чому?

– Тому що це – наша внутрішня фракційна справа. Є різні підходи і ми їх в медіа не проголошуємо, щоб не виникало якихось конфліктних різних коментарів. Тому що, бачите, навіть така проста річ, як відновлення нашого членства в політичній партії викликала стільки різних кривотолків і різних суджень. Хоча в прес-релізі, який став початком цієї інформаційної хвилі, чітко пояснено було, чому саме ми відновили своє членство – тому що ми хочемо створити партію на базі фракції Об'єднаної опозиції в Верховній Раді.

– Зараз відбувається блокування парламенту. Ми бачимо дуже активну участь в цьому УДАРу і значно меншу активність «Батьківщини» і «Свободи». Ці три опозиційні сили декларували, що діятимуть разом, але чи можна казати, що зараз в цьому блокуванні відбуваються спільні дії?

– Абсолютно спільні. Всі дії узгоджені. Виходячи до трибуни Верховної Ради і оголошуючи блокування Верховної Ради, ми говорили про те, що це блокування буде безстрокове. Воно буде доти, доки Партія регіонів не погодиться голосувати особисто в цьому парламенті. Просто, як на мене, УДАР має яскраві червоні футболки – їх, можливо, навіть частіше видно. Але ми, повірте, всі виходимо і є в нас певні завдання. Наприклад, моє завдання – по свистку прибути протягом п'яти хвилин у Верховну Раду, цілодобово при тому. Я це завдання виконую. Може мене не так видно, як деяких наших колег з УДАРу, – це така справа.

– *Як Ви вважаєте, блокування й справді призведе до того, що ухвалить рішення про особисте голосування кожним депутатом? Чи блокування може мати якийсь інший результат?*

– Я переконаний в тому, що ми змусимо Партію регіонів голосувати особисто: чи системою «Рада-3», чи системою «Рада-4», чи голосуванням руками, чи бюлетенями – нам все одно, головне, щоб це було особисто. У нас є підтримка виборців у цьому питанні. І зараз іти на якісь проміжні домовленості ми не можемо – що якийсь меморандум підпишемо, через місяць чи через два встановимо цю систему «Рада» для особистого голосування. Тому що з Партією регіонів домовлятися можна, але потім вони ці домовленості порушують, якщо їм треба якісь важливі голосування проводити. Очевидно, важливі голосування для них є, деякі, наприклад, зміни до бюджету. Відповідно, вони так само зацікавлені в тому, щоб Верховна Рада працювала. Але вони не зацікавлені, щоб Верховна Рада працювала за законом.

– *До речі, щодо змін до бюджету. Наскільки реально, що бюджет на 2013 рік буде виконаний і наскільки серйозні зміни будуть до нього внесені?*

– Я володію достатнім об'ємом інформації по Сумській області, по місту Суми. В місті Суми заробітна плата бюджетним організаціям в січні місяці виплачена не була. В місті Суми казначейство досі блокує платежі бюджетних організацій – це значить, що в бюджеті немає грошей. В Сумській області заробітна плата лікарів і вчителів не прораховується в розмірі 257 мільйонів – це гігантська цифра. Фактично це – заробітна плата 2,5 місяців всією бюджетної сфери Сумської області. Тому ситуація критична. Як уряд думає виправляти цю ситуацію, мені невідомо.

– *Що ваші колеги з фракції Партії регіонів по бюджетному комітету кажуть?*

– Я не бачу в них якогось здорового блиску в очах. Більше того, вони виявляють певну кволість до того, щоб брати участь в засіданні бюджетного комітету. Попри те, що туди ввійшло аж 36 народних депутатів, на останньому засіданні провладна більшість ледве назбирала кворум для того, щоб відкрити засідання бюджетного комітету, бо ми не реєструвалися. Тому я не бачу, чесно кажучи, шляхів. Як на мене, більшість Верховної Ради, яка зараз створена на базі комуністів і Партії регіонів, свідомо провокує політичну кризу в Україні, в тому числі тим, що нереальний затвердила бюджет минулого року.

– *Якраз комуністи не голосували за бюджет.*

– Достатньо того, що комуністи голосували за цей уряд і голосували за представника Національного банку.

– *Ухвалювала ж попередня Верховна Рада.*

– Я бачу, наприклад, що на першому засіданні бюджетного комітету представники Компартії голосували в одну лузу разом з представниками Партії регіонів.

– *Ваш колега-депутат, який теж обирався від Сумщини, Олександр Волков, перед виборчою кампанією себе позиціонував як куратор Сумської «Батьківщини». Як так сталося, що куратор Сумської «Батьківщини» опинився у фракції Партії регіонів?*

– Я думаю, що сталася елементарна зрада. Конференція обласної організації «Батьківщини» його підтримала. І символіка «Батьківщини», портрети Юлії Тимошенко використовувалися по повній під час виборчої кампанії. І потім відбулася елементарна зрада, продаж інтересів виборців. Люди шоковані, люди обурені, а з Волкова, як з гуся вода, – сидить, блимає очима у Верховній Раді.

– А коли «Батьківщина» висувала чи, можливо, неофіційно його підтримувала, то таку можливість передбачали чи ні? Ви кажете, що обласна організація його підтримала. Для обласної організації це було несподіванкою?

– Це був просто шок для них, а не несподіванка. Вони там плакали, вили, волосся на собі рвали, особливо ті люди, які пройшли з ним всю виборчу кампанію, які вірили в нього, як в Юлію Тимошенко.

– А на підставі чого вони вірили в нього, як в Юлію Тимошенко?

– Він їх переконав, він привіз гроші на вибори, риторика постійно була опозиційна. У Волкова були неприємності з владою – влада його мисливське господарство фактично забрала. Я так думаю, що зараз повернула. Риторика така опозиційна була, вигляд був суворий. Тим болісніше для них зараз переживати його зраду. Я, чесно, співчуваю їм як людям.

– А це мало якісь наслідки для тих людей, які його кандидатуру проігнорували? Якись зміни відбулися?

– Там не може бути жодних змін, тому що Волкова підтримували всі. Наскільки я пам'ятаю, конференція його майже одногосно підтримала. Тому кого на кого змінювати?

– А наскільки зараз довірливі відносини між групами, які є у фракції «Батьківщина»? Скажімо, ваш колега Анатолій Гриценко каже, що все зараз знаходиться в руках Турчинова і Яценюка?

– Все зараз знаходиться в руках Ради об'єднаної опозиції, куди входять представники від різних політичних сил. Відповідно, вони вирішують колегіально питання проведення. В нас регулярно засідає фракція, де ми можемо говорити, можемо бути почутими. Гриценко постійно виступає, не пам'ятаю такого засідання фракції, де б він не виступав. Тому сказати, що все вирішує дві людини – я б не говорив такого.

– У цієї Верховної Ради є перспективи плідно працювати після блокування?

– Перспектива у цієї Верховної Ради буде лише тоді, коли буде особисте голосування. Якщо його не буде, то ця Рада приречена піти в нікуди. Хоча з іншого боку, я не бачу якогось такого поштовху в членів Партії регіонів голосувати особисто. Якщо зараз вони все таки будуть голосувати особисто – чи бюлетенями, чи руками, чи за допомогою системи «Рада-4» – у них перестане бути більшість, ми це прекрасно розуміємо.

– До речі, а звідки пішла ця тема про «Раду-4»?

– Це наслідуючи Рибак, не більше того. Ми переконані, що змонтована система – «Рада-3» – вона ефективна, її можна задіяти хоч завтра. А «Рада-4» – це такий собі «фейк», який придумав сам собі Рибак чи йому, скоріш за все, придумали, бо я думаю, що сам голова Верховної Ради, при всій повазі до нього, мало чим відрізняє «Раду-3» від «Ради-4».

– Усі опозиційні фракції висловилися за те, щоб змінити спікера. Наскільки це реальною?

– Абсолютно реально. Я думаю, що Рибак сам на собі поставив жирний хрест, як на політику, коли взяв і не скликав сесію по абсолютно законній вимозі 158 народних депутатів. Це неприпустимо. Це прецедент і за цей прецедент він має відповісти.

– Але для того, щоб змінити спікера недостатньо 158 голосів.

– Як тільки опозиція перестане бути опозицією, Рибак одразу позбудеться за це цієї посади.

– Як Ви це бачите в цьому парламенті?

– Я думаю, що політична криза, яка під проводом Партії регіонів, Азарова і Януковича зараз поширюється всією Україною, призведе до дострокових президентських і, можливо, парламентських виборів. На цих виборах ми плануємо здобути перемогу і усунути Партію регіонів і її очільників від влади в Україні.

– А з Вами як із депутатом, який пройшов по округу, намагалася домовитися влада про співпрацю? Щоб Ви були конструктивним опозиціонером?

– Я про конструктивні речі можу говорити конструктивно. Я, наприклад, з міським головою можу конструктивно говорити про те, що не вистачає сумському бюджету і що зробити для того, щоб в цьому бюджеті гроші, ну, зрозуміло, вистачати не буде, але хоч, щоб він був якимось чином збалансований. Щодо політичної взаємодії, то я жодних перемовин не веду і вести не збираюся.

– *А в парламенті з Вами не намагалися домовитися, як із Волковим?*

– Ні, зі мною не намагалися домовитися. На мене ніхто не виходив.

– *У парламентському комітеті з питань бюджету чомусь дуже багато депутатів обраних в мажоритарних округах від Сумщини. От, кажуть про засилля Донбасу, а тут у престижному комітеті достатньо багато депутатів, обраних по мажоритарці в Сумській області? Чим би Ви це пояснили?*

– Три сумські мажоритарники, які є в фракції Партії регіонів, є в бюджетному комітеті. Це фактично плата за їхню зраду інтересів виборців... Волков, який зрадив «Батьківщину» і виборців, – от тобі розплата, отримай посаду заступника в бюджетному комітеті...

– *Вас також делегували в цей комітет, який вважається в депутатів таким престижним. Вам теж вирішили за щось віддячити?*

– Ні. Справа в тому, що коли нас розкидали по комітетах, ми із керівниками фракцій говорили про те, які мотиви є в того чи іншого депутата. Я чітко пояснив свої мотиви: я йду в бюджетний комітет не щось ділити, а я йду в бюджетний комітет контролювати владу, тому що в нинішньому складі парламенту навряд чи в нас будуть якісь механізми впливати на політику, визначати її. А от контрольний механізм, яким, мені здається, я добре володію, бо я зараз розкрив одну аферу на 74 мільйона по поверненню ПДВ в Сумській області, я працював у сфері моніторингу громадськими організаціями державних закупівель. Тобто я маю певний досвід, який я виклав керівникам фракцій під час такого розподілу членів Об'єднаної опозиції між комітетами. Вони зі мною погодилися і делегували мене в бюджетний комітет.

– *Ви кажете: розкрили аферу. Про що йдеться?*

– Там просто тупе і банальне повернення ПДВ – крадіжка 74 мільйонів гривень з єдиного казначейського рахунку на фіктивну фірму, яка не мала права отримувати повернення ПДВ в грандіозних розмірах. Було створено організоване злочинне угруповання, куди входили представники влади, податкової служби, міліції, державного казначейства.

– *І якою була реакція правоохоронних, контролюючих органів на Вашу заяву?*

– Пишуть мені, що вони щось розслідують. Що розслідують? Кого ловлять? Я не знаю. І мені невідомо про якісь затримання. Принаймні в сумській податковій ті люди, які перевіряли і підписували ці висновки, до останнього моменту продовжували працювати. Про якісь арешти я не чув. Ті люди, які в казначействі – так само працюють. Більше того, вони мають нахабність не відповідати на депутатські запити по суті, не надають документи, які я зараз запитую. Але я цю справу не залишу. Більше того, мені відомо, що якби не цей мій запит і не розкриття цієї афери, то вже б в січні місяці вони відшкодували б ще 115 мільйонів ПДВ. Тобто реально могли вкрати 200 мільйонів гривень. Тупо. Нахабно.

– *А опозиція зараз бачить, як змінити правила гри, щоб не відбувалося подібних речей? Бо так ловити кожну окрему фірму, тим більше, коли Ви самі кажете, що в контролюючих органах на це особливо не відреагували...*

– Я вже ініціюю процес проведення парламентських слухань з питань повернення ПДВ. Результатом будь-яких парламентських слухань є рекомендації щодо зміни законодавства. Я хочу, щоб ці реєстри по поверненню ПДВ були прозорими, публічними, щоб громадські організації, політики могли ознайомитися із висновками податкової служби, відповідно до яких державне казначейство повертає ПДВ – тоді ми уникнемо корупції.

– *А Ви з'ясували, хто стоїть за цією фірмою?*

– Я переконаний, що однозначно до цієї афери причетне найвище керівництво Податкової служби України, а зараз Міністерства доходів і зборів, тобто Клименко. До неї однозначно було причетне керівництво податкової інспекції міста Суми і Сумської області.